

A L S Ó V Á R O S I

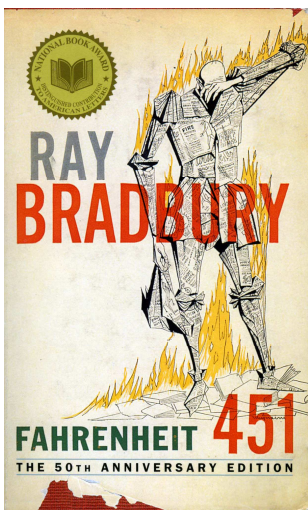
H A R A N G S Z Ó

A nagykanizsai Szent József plébánia lapja VII. évf. V. szám 2012. május hónap

A betű éltet!

Egy mai lelkipásztor - sajátos körülményei miatt - életének elég jelentős részét az autójában tölti. Egyik falutól a másikig nemritkán 20-30 kilométert kell megtennie, amíg céljához ér. Városi papként nem kell sokat kocsikáznom, ám így is akad hetente kétszer egy-egy óra, amikor hazalátogatok, s így hosszabb időt töltök a kormány mögött. Előfordul, hogy csak úgy morfondírozom a menetidő alatt, de az is, hogy bekapcsolom a rádiót és meghallgatom a híreket.

Az országhatár felé közeledve elég nehéz a közszolgálati adókra találnom mert gyatra a vétel, ilyenkor sűrűn nyomkodom az állomás-kereső gombot. A minap gyors egymásutánban két kereskedelmi csatornát fogtam az éterben. Az egyikén épp a gyors és biztos epillálásról cseréltek eszmét, a másikon pedig arról gyözködték a hallgatókat, hogy milyen fontos lenne naponta csokoládét majszolni, mert az köztudottan endorfint

(boldogsághormon) szabadít fel, s az sem közömbös, hogy a szexuális aktivitásra is kedvezően hat. Ezzel betelt a pohár. Ezek után már nem vadászta tovább a „Kossuthot”, inkább a tavasz millió apró jelére próbáltam koncentrálni az elsuhanó erdőközön.

Azért nem hagyott nyugton a dolog. Zsörtölödöm azóta is, ha magára a jelenségre gondolok. A lassan mindent eluraló sekélyes-ségre. És igazat kell adjak Ray Bradburynek, a Fahrenheit 451 szerzőjének, aki meghökkentő éleslátással figyelmeztetett erre bennünket valamikor a múlt század közepén. Regénye olyan korba kalauzol bennünket, ahol a könyvek veszedelmesnek minősülnek, ezért megsemmisítendőek. A tömegtájékoztatás (butítás?) ezerfejjű és szemű szörnyetege mindenhová befurakszik és teljes ellenőrzése alatt tartja a géppé, számmá alacsonyodott emberiséget. A könyvek irtandók, mert testet ölt bennük a gondolat, az önálló gondolat pedig újabb gondolatot szül, összefüggésekre világít rá, igazságokra derít fényt, ezért kellemetlenné válhat, sőt még az a hajmeresztő dolog is előadódhat, hogy alakítani, jobbítani kezdi kiötlőjét, s vele a világot.

Tudom, hogy nincs maximális védekezés a burjánzó közepszerűség ellen. Szemünk és fülünk kapuja elé nem tudunk „hermetikusan záródó” zsilipeket szerelni. Egyet mindenképpen tehetünk: a „kísértési alkalmakat” minimálisra csökkentjük és nem mondunk le a Valóság megismerésének ősi, kipróbált módjáról, az olvasásról, a gondolkodásról. Mert igaz a jól ismert tézis fordítottja is: *A betű éltet!*

Horváth Lóránt
plébános

IRODALMI MELLÉKLET

Nagy Miklós

Az erdei Mária-kép

Fischer úr egy könnyű kocsin ment fel az erdőbe, alapsabban akarta végigjárni. Amikor megvásárolta, inkább a szakértők jelentéseire támaszkodott. Ma erdészével kijelöli, mennyi fát adjanak el az idén, közben a tulajdonában gyönyörködni akart. Tölgyes erdő keverve bükkössel és szilfákkal. Ő kénytelen vette meg az öreg gróf adósságai fejében ötszáz hold szántóval és a kastéllyal együtt. Felesége ellenezte a vételt, mert ezért a balatoni villa vétele elődázódott. De kényszervétel és olcsó vétel volt. Ha jobbak lesznek a földárak, majd túlad rajta.

Az erdőszélen megállt. A főerdész már jött eléje. Gyalog nekivágtak a nagykoronájú tölgyek alatt. A sugárúthoz értek. Két kilométer hosszú keskeny vágás, itt szállítják a fát. Itt vonultak régen a hajtóvadászatra.

— Az öreg gróf úrnak ez a nyílás kedves helye volt — így az erdész.

— De mi az ott az út közepén, ami elzárja a kilátást?

— Az egy kis Mária-kápolna. Nem is kápolna, hanem egy régi Mária-kép fölémelt faalkotmány. Mögötte egy óriási tölgy.

— De nem akadályozza ez a vadászatot, meg a forgalmat?

— Az bizony akadályozza. Én is elszalasztottam miatta őzet, nyulat. Az öreg grófi familia nagy becsben tartotta. Aki erre járt, imádkozott: a favágók, gallyazok, rőzsések.

— Jobb volna kihozatni az erdőszélre, ott többen látogathatják.

— Erről még nem gondolkoztam. Az öreg gróf nem engedte volna meg.

— Főerdész úr, szedesse szét óvatosan, hozassa ki az erdő-szélre.

— Nagyságos úr, ez bajos lesz. A nép kegyelete...

— Én nem sértek kegyeletet. Hiszen még praktikusabbá teszem, meg stílusosabbá.

— Ahogy parancsolja — mondta az erdész.

Este vacsoránál az erdész az új tervet megemlítette. Felesége:

— Megbolondultak! Nem tudta lebeszélni? Mit ért egy pesti bankár az ilyenhez!

— Ezt ne nekem prédikálja, hanem Fischernek mondja

meg! Ha én már most vele kötekedem, hamar kiteheti a szűrőmet!

— No majd meglátja, hogy mi lesz ebből!

— Hát megcsináltatom még szebben!

Az erdész az irodába ment az erdőőrnek holnapra parancsot adni:

— Az erdei Mária-kápolnát holnap szétszedeti három napszámmal. Holnap az új helyét az erdőszélen megmutatom, ahol felállítjuk újra. Tartalékgerendának négy tölgyet kell kivágni és megfaragtatni.

— Az erdei Máriát? — az erdőőr elcsodálkozva kérdezte.

— Azt! Az új úr parancsolta.

— Baj lesz ebből, úgy vélem!

— Mi baj lehetne?

— Először is, ahhoz emberi kezet nem kapunk, hogy régi szent dolgot elbontunk.

— Fischer úrnak ezt jelentem. Addig várunk.

— Tessék jelenteni. Fischer úr még nem érti a falusiak eszét. Három hét múlva Fischernének kedve kerekedett a birtokot megnézni. Pesti társasággal két autón jöttek az erdőhöz. Az erdész az ablakból leste az elegáns nőt. Az erdész fegyverével vállán feléjük ballagott.

— Főnséges fasor! — ámuldozott egy nő.

— Mi az a házikó a fasor közepén? — kérdezte Fischerné. Fischer úr meglepetten nézte, már el is feledkezett róla:

— Főerdész úr, még nem szedette szét most sem?

— Jelenteni akartam az akadályt legközelebb! — Majd a népnek a kegyeletét magyarázgatta.

— Az nem is egy kápolna. Én még szebbet akarok építtetni! Keressen egy ácsfélét. Ráadásul adjon egy szekér fát. Én nem kegyeletet akarok sérteni, de rendet teremteni a portámon!

— Amint parancsolja — bólintott a főerdész.

Este mogorván ült asztalhoz az erdész. Felesége megkérdezte:

— Öregem, mi baj van?

— Az a koszorú a Mária-képért kötődik. Szétbontatja.

Hát nem fogja szétbontani! Most már én is bele szólok! Reggel misére megyek, a plébánosnak elmondom. Az ilyen ügy a paphoz tartozik. Ő majd alaposabban elintézi.

Az öreg plébános a dolgot az asszonytól hallva mérges lett:

— A Mária-kápolnát? Megőrült az a pesti kupec! No, ehhez nekem is van szavam. Még ma írok neki!

Az erdész földerült. Most már ők veszekedjenek.

A pap írt egy hosszú, hivatalos, idézetekkel teletűzdelt levelet. Az udvarias kifejezések mögül csakúgy villogtak az egyházi vétók. A bankár Pesten a levelet kézhez kapta. Majd földhöz vágta.

— Enyém az erdő, vagy nem?

Telefonon felhívta a bank ügyészét. Az ügyet feltárta előtte. Az ügyvéd hallgatta, azután megválaszolta:

— Mint ügyvéd nem adok jogi tanácsot azért sem, mert én két káptalannak is az ügyésze vagyok. Az ilyen egyházi ügyek több százados szövedékekkel vannak összebonyolítva. Mint svábhegyi kertész adok egy gondolatot. A kápolna fából van és mögötte egy nagy tölgyfa. A kápolnához ne nyúlj! A tölgyet vágasd ki, de a gyökereivel együtt. A lejtőnek a vize mind a fa helyén meglazított földbe fog folyni a kápolna alá. Egy év múlva a kápolna olyan életveszélyes lesz, hogy el kell onnan vitetni.

A bankár jókedvre derült. Szeptember elején a mérnökkel leutazott, a kis lányát is magával vitte. Az erdészért üzent, aztán gyalog nekivágtak a Nyilasnak. A három férfi az üzletet tárgyalta. A kis lány a virágokat szedte, a nevelőné kezébe rakta. A három férfit egyszerre csak

nem lehetett látni. A nevelőné hallgatózott. Valami zúgás közeledett. Egyszerre szélroham süvített, a fák meggörnyedtek. Teljesen besötétült, villámok hasogattak a lombok sűrűjén. A kis leány felbukott, a térdét fölverezte. Sírni kezdett. A nevelőné az ölébe vette. Az eső zuhogott. A lejtőn a kis lánnyal a kápolnába futott. A kis leányt letéve a kép elé tér térdelt és imádkozni kezdett. A képről Mária nézett, a villámló fényben küldte örök mosolyát.

Csattanó mennydörgés zúgott a kápolna felett és ekkor a három férfi rontott be. Az apa leánykáját felkapta:

— Csakhogy itt vagy drágám! — tört ki belőle az öröm. Az erdész az ajtónál állt és a viharba bámult:

— A vihar rövid lesz. Mindjárt elvonul — így nyugtatta őket. A dörgések távolodtak, az eső még pár percig zuhogott. Majd a nap előtört.

— Megvárjuk, míg a víz lefolyik — vélte az erdész.

— Féltél kicsikém? — kérdezte a kis leányát az apja ölelve.

— Először igen, de aztán olyan jó volt itt lenni és imádkozni! Fischer úr fölnezt a régi képre, melyről Mária mosolygott az égi anyaság szelíd derengésével. Az erdész tanácsolta:

— Lassan mehetünk. Az autó az erdészháznál vár. Megindultak: A madarak gyülekezni kezdtek a nagy fa ágain és újra dalogattak a nap felé szokásuk szerint.

Nem az a fontos...

Nem az a fontos, hogy boldogok legyünk, hanem, hogy másokat boldoggá tegyünk.

Nem az a fontos, hogy minket szeressenek, hanem, hogy mi szeressünk másokat és áldássá legyünk számukra.

Nem az a fontos, hogy mi érvényesüljünk, hanem, hogy önmagunkat megtagadjuk.

Nem az a fontos, hogy megtaláljuk életünket, hanem, hogy mi teljesítsük az Ő akaratát.

Nem az a fontos, hogy sokáig éljünk, hanem, hogy életünk megtalálja igazi tartalmát.

Nem az a fontos, hogy mit gondolnak és mondanak az emberek rólunk, hanem az hogy mik vagyunk Isten előtt.

Nem az a fontos, hogy mik vagyunk, hanem, hogy milyenek vagyunk.

Nem az a fontos, hogy sok mindent tudjunk, hanem az, hogy amit tudunk, azt cselekedetekre váltsuk át.

Nem az a fontos, hogy a szenvedést elkerüljük, hanem, hogy a szenvedés elérje bennünk a célját.

Nem az a fontos, hogy mikor halunk meg, hanem, hogy készek vagyunk-e Isten elé állni.

Ha szól az Úr!

- Adj !-

De Uram,

Üres a szívem és mind a két kezem.

- Szólj !-

De Uram,

Nincs semmi mondanivalóm nekem!

- Szolgálj! -

De Uram,

Ha nekem szolgálnak én azt keresem.

- Szeress!-

Minden más, de szeretet nincsen én bennem.

- Menj!-

De Uram,

Utadon béna vagyok, tehetetlen.

- Adj ! Szólj ! Szolgálj ! Szeress!

Menj! ha mondom neked,

És Én veled leszek!

Uram! akkor megyek!

HALLOTTA ?

Rehabilitálták Mindszenty Józsefet

Mindszenty József bíboros teljes körű jogi, erkölcsi és politikai rehabilitálását nyilvánította ki a Legfőbb Ügyészség a napokban meghozott határozatával – közölte az Esztergom-Budapesti Főegyházmegeyei Hivatal vasárnap.

Mint írták, a rehabilitálási eljárás Erdő Péter bíboros, prímás, esztergomi-budapesti érsek kérésére a napokban a Legfőbb Ügyészség határozatával zárult le hivatalosan. Emlékeztettek arra: a budapesti népbíróság IX. 254/1949 szám alatt folytatott ügyében a Legfőbb Ügyészség már 1989 végén perújítási nyomozást rendelt el. Az 1990. évi XXVI. törvény a törvénysértő elítélések orvoslásáról szól, a mostani határozat pedig a korábbi perújítási nyomozás hivatalos lezárását jelenti.

A közlemény felhívja a figyelmet arra: Erdő Péter úgy nyilatkozott, „ez az esemény egy szenvedésekkel teli, hosszú történet összefoglalása”, amely reménye szerint „hozzájárul múltunk igazságának megismeréséhez, népünk lelki gyógyulásához és felemelkedéséhez”. A bíboros hozzátette: a rehabilitáció „egyértelmű jele annak, hogy hazai igazságszolgáltatásunk szakított a koncepciós perek nehéz örökségével, és komolyan törekszik az igazságosság alapvető emberi követelményeinek érvényesítésére”.

Tiltakozott a zsidók elhurcolása ellen

Mindszenty József 1892-ben Csehimindszenten született Pehm József néven. 1915-ben szentelték pappá, káplán és hitoktató volt Felsőpatyon, majd 1917-től a zalaegerszegi állami fiúgimnázium hittanáraként tevékenykedett. 1919. február 9. és május 15. között letartóztatásban volt Szombathelyen, a direktórium kiutasította Zala vármegyéből, szülőfalujába internálták. 1919-től Zalaegerszeg adminisztrátora, 1921-től plébánosa volt, 1927-től a szombathelyi egyházmegye zalai részének püspöki biztosaként 19 új templomot, 7 plébániaépületet, 9 misézőhelyet, 12 iskolát építtetett. Igyekezett a katolikus szellemiséget érvényesíteni a zalaegerszegi és vármegyei újságokban. 1937-ben pápai prelátus lett. XII. Pius pápa 1944-ben veszprémi püspökké nevezte ki.

Mindszenty Józsefnek meghatározó része volt annak a püspök-kari körlevélnek a megalkotásában, amely 1944. júniusban a zsidó emberek elhurcolása ellen tiltakozott. Október végén, amikor a katonai hadműveletek elérték a Dunántúlt, emlékiratot írt Shvoy Lajos székesfehérvári, Apor Vilmos győri püspök és Kelemen Krizosztom bencés főapát együttműködésével, amelyben követelték a kormányzattól, hogy szüntesse meg a harcot a Dunántúlon. 1944. november 27-én letartóztatták és előbb Veszprémben, majd Sopronkőhidán, végül Sopronban raboskodott, innen térhetett vissza Veszprémbe. XII. Pius pápa 1945. augusztus 16-án kinevezte esztergomi érsekké, 1946. február 21-én pedig a pápa bíborossá kreálta a római Szent Péter-bazilikában.

Jogellenesen letartóztatták

Vezetése alatt a magyar püspöki kar közös körleveleiben szóvá tette, ha a proletárdiktatúra felé haladó államvezetés megsértet-

te a vallás- vagy lelkiismereti szabadságot, az iskolázás, a művelődés szabadságát; következetesen kiállt az alapvető szabadságjogok érvényesítéséért. Megszólt a felvidéki magyarság deportálása, a délvidéki magyarok tömeges lemészárlása, a német kitelepítés embertelensége miatt, az ítélet nélkül bebörtönzöttek és internáltak érdekében. Mindszenty Józsefet 1948. december 26-án törvény- és jogellenesen letartóztatták, majd koholt vádak alapján 1949. február 8-án első fokon, július 6-9-én másodfokon életfogytiglani fegyházra ítélték, ami a keresztény világban nagy felháborodást váltott ki. XII. Pius pápa megdöbbenéssel tiltakozott az igazságtalan és jogtipró ítélet ellen, az ENSZ közgyűlése megbélyegezte a kormány eljárását és nemzetközi sérelemnek nyilvánította a bíboros bebörtönzését.

Hat év budapesti börtön után megromlott egészsége miatt 1955. augusztus 17-től Püspökszentlászlón, november 2-től Felsőpetényben tartották fogva. Az 1956-os forradalom kitörése után október 30-án szabadították ki fogságából. Nagy Imre miniszterelnök kérésére november 3-án este 15 perces beszédet mondott a Szabad Magyar Rádióban, kiállt a nemzeti szabadságharc céljai mellett, s a polgári demokrácia jövőképét vázolta fel. November 4-én hajnalban a szovjet csapatok támadása után az Egyesült Államok nagykövetségén kért és kapott menedéket.

1991-ben térhetett haza

A Kádár-kormányzat a törvénytelenégeket folytonossá tette, s Mindszentyt nem engedte visszatérni érseki székébe. Több alkalommal döntött Mindszenty a nagykövetség elhagyásáról, de ezt külső tényezők megakadályozták. Végül, teljesítve VI. Pál pápa kérését, 1971. szeptember 28-án elhagyta a követséget és Rómába, majd Bécsbe ment.

Haláláig Bécsben, a Pázmáneum épületében lakott. Lelkiismereti kötelességének érezte, hogy a világban szétszóródott magyarokat hitükben és magyarságukban erősítse, ezért intenzív lelkipásztori munkába kezdett, nyugat-európai városokban és búcsújáráshelyen felkereste a magyarokat, s hosszabb lelkipásztori útra indult Kanadába, az USA-ba, Dél-Amerikába, Dél-Afrikába, Ausztráliába és Új-Zélandba. 1974-től, a pápa utasításának megfelelően, nem használta érseki címét.

Mindszenty József 1975-ben halt meg, Mariazellben temették el, ahol 1991-ig magyarok sokasága rótt le tiszteletét sírjánál. 1990. május 18-án a magyar Legfelső Bíróság kinyilvánította, hogy Mindszenty József teljesen ártatlan. Holttestét 1991. május 4-én ünnepélyesen hazahozták és újratemették az esztergomi bazilika kriptájába. A mártír sorsú bíboros boldoggá avatási eljárása jelenleg folyamatban van a Vatikánban. mno.hu

Május 19-én szombaton mi is részt veszünk a Vasvár-Csehimindszent útvonalra tervezett Mindszenty zarándoklat- és emléktúrán. Buszunk reggel 6 órakor indul a templom előtti parkolóból és este 7 körül oda érkezik vissza.

A részvétel ingyenes, elemőzsiát hozni kell!

„Lenne egy szavad a számomra?” – Imre atya írása

„Lenne egy szavad a számomra?” – kérdezte tőlem egyszer valaki, és én nagyon szégyelltem magam, mert nem jutott eszembe semmi értékes és hasznos, amely őt abban a helyzetben tovább segíthette volna.

Aztán elérkezett a nap, amikor végső kétségbeesésemben én kérdeztem valakit: „Lenne egy szavad a számomra?”

És ő mondott nekem akkor egy szót, amely mind a mai napig végigkíséri életemet. A derűs ünnepnapjaimat épp úgy, mint a nem egyszer túlterhelt hétköznapjaimat is.

Azóta tudom, hogy egy szó értékesebb lehet, mint egy drágakő.

Egy szó jobban táplálhat, mint a mindennapi kenyér.

Egy szó jobban olthatja a szomjúságot, mint a víz.

Egy szó hathatósabban gyógyíthat, mint a legjobb orvosság.

A szó ugyanis a lelket táplálja.

A szó a lelket tartja életben.

A szó a lélek sebeit gyógyítja.

Van egy szavam a számodra.

Egy szó, ami a csöndben fogant, amit sokáig a szívemben forgattam és hordoztam.

Szeretném Neked ajándékozni ezt a szót.

Nálad hagyom, ha elmegyek, és meglátod, dolgozik Benned, ha egyedül vagy.

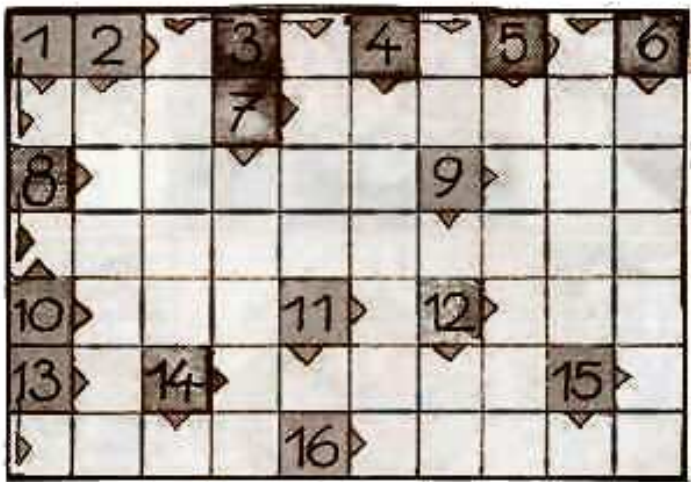
Egy jó szóból az ember sokáig élhet. Sokszor tovább, mint egy darab kenyérből...

Imre atya
kaplonyibaratok.ro
(erdely.ma)

GYE- REK- SA- ROK

Ennek a rejtvénynek a megfejtését kell elhelyezned a templomokban kirakott ládikóba a hónap utolsó vasárnapjáig!

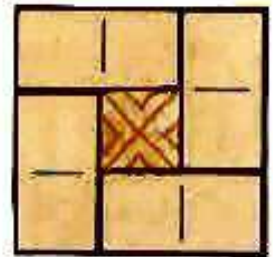

Pünkösteri rejtvény

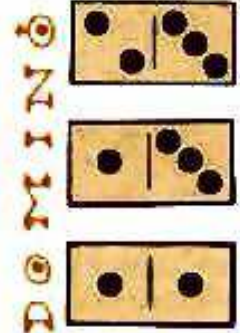
1. FÉM(Fe) • AGYÓZELEM JELE 2. NÉVELŐ • ESZÜNK RAJTA
3. LÓGOKEN • SZINTÉN 4. EZEN A NAPON • AKI
LOP 5. HIDROGÉN • EURÓPA-TÓLÜNK DÉLRE LÉVŐ RÉ-
SZE 6. AZ ÉN ISTENBEN VAN • EVANGÉLISTA 7. MEG-
INGATHATATLAN (IDEGEN SZÓ) • ANNA NÉV VARIÁCIÓJA
8. ÖLTÖNYT VARR • EZ A MEGFEJTENDŐ SOR 9. TÉGY
HOZZÁ EGY B-T, KA'N LESZ BELŐLE, EGY S-ET, AKKOR
ASZIALOSSZERSZÁM • ÉSZAK 10. SULFUR • HÁROM SZLÁV
NYELVEKEN 11. MINT FÜGG 1. • I L I NEK KETTŐ VAN
12. KMA' • OROSZ IGEN 13. NÉVELŐ • SZENDERGŐ
14. KISZOLGÁLTATÁ • MEGINT EGY V • 15. A SZÉN VE-
JELE • ZÉRUS 16. EVANGÉLISTA

Egy kis fejtörő

(Fordítsd jobbra a lapot!)

„Helyezd a do-
mínókat ide +
úgy, hogy a
pütyök, azonos
díszület adja”
nek minden
négyzetben.

EGY CSEPP KÖZÉLET

Uniótól unióig

Az Európai Unióban nagyon felháborodtak Orbán Viktor március 15-én elmondott ünnepi beszédén, amint arra lehetett is számítani. Barroso úr különösen dühös lett attól, hogy a magyar miniszterelnök szerinte a Szovjetunióhoz hasonlította az Európai Uniót, ami egyet jelent azzal, hogy Orbán Viktor nem érti a demokrácia lényegét. Hogy hasonlította vagy sem, az értelmezés kérdése, de ha így értették a beszédet, akkor érdemes talán összevetni a két uniót, és megvizsgálni, hogy csakugyan van-e hasonlóság közöttük.

Azt valószínűleg Barroso úr sem vitatja, hogy mi egy kicsivel jobban éreztük 1945 óta a Szovjetunió mi-
benlétét, mint ő és nyugati társai az új unióban. Mi itt, Európának e térfelén abban a kivételezett helyzetben vagyunk, hogy minden keleti vagy nyugati birodalmi törekvés, térhódítás elszenvetői lettünk – más népekkel együtt – évszázadok óta. Azok is mi vagyunk,

akik ezek ellen olykor lázadni mertek, és ezekkel a lázadásainkkal, így például az 1848-as, majd 1956-os forradalmunkkal és szabadságharcunkkal éppen elég áldozatot hoztunk a szabadsá-
gért és a demokráciáért ahhoz, hogy ma ne csak jó okunk, de jogunk is legyen felszólalni bármiféle belügyeinkbe való külső beavatkozások s idegen diktátum ellen. A rendszerváltó évek kockázatait is mi vállaltuk lengyelekkel, litvánokkal, csehekkel és másokkal együtt, és most jönnek az uniós bürokraták, jön Barroso úr, meg a Liberation című világlap és a többi, és kioktatnak minket demokráciából, szabadságharcból, mintha a legcsekélyebb fogalmuk volna arról, mit jelentett annak idején testközelből a szovjet hatalom. Hozzáteszem, arról sincs fogalmuk a sokmillió havi jövedelmeik birtokában és multimilliárdos gazdáik biztonságos árnyékában, hogy mit jelent szegénységben, kiszolgáltatva, kihasználtan és egy olyan újfajta, nekünk eddig szokatlan terrorban élni, amit éppen ők telepítenek egyre nyíltabban ránk, demokrácia, szabadság és Európai Unió címén.

Ez valóban más, mint volt a Szovjetunió uralma. Más elsősorban eszközeiben, technikájában és módszertanában. Ám közös a világboldogító ideológiában akkor is, ha az egyiket kommunizmusnak, a másikat liberális kapitalizmusnak nevezik, és az egyik az internacionalizmus, a másik a globalizmus jegyében hódít. Közös abban, hogy világhatalmi érdekek mozgatják egyiket is, másikat is, a mindenkor kivételezettek hatalomban, aranyban, dollárban és euróban mérhető hasznával együtt. Gyakran tapasztalhatjuk a stiláris hasonlóságot is. Bár megjegyezhetjük, hogy a moszkvai Pravda annak idején nemigen

engedett meg magának olyasféle kirohanást ellenünk, mint amit legutóbb megengedett magának a Liberation olyan „franciák”, feltehetőleg ősi gall vagy latin előkelőségek leszármazottainak aláírásával, mint például David Cohn-Bendit, Rajk László, Serge Karlsfeld, Mark Hunyadi vagy Axel Kaha.

Végül is stílus ide, stílus oda, a lényeg a demokrácia és a szabadság. Csak az a baj, hogy ezeket a fogalmakat kissé másképpen értelmezzük. Szerintünk egyiket sem lehet valamilyen politikai vagy gazdasági erőközpontból osztogatni úgy, hogy ide többet, oda kevesebbet osztunk, amoda pedig semmit. És azt sem, hogy diktatúrának mondjuk azt a demokráciát, ami nálunk alakul, demokráciának meg azt a diktatúrát, amit az Európai Unió próbál bevezetni az európai népek igazgatására. Sajtószabadságnak a hamisítások és nyilvánvaló hazugságok szabadságát ott, itt meg a szabadság korlátozásának, ha a kormányzat igyekszik ésszerű rendet tenni, miközben a hazai és a nemzetközi sajtó szabadon mocskolja. Több ez, mint a sokat emlegetett „kettős mérce”. Ez nemzetközileg összehangolt, nyílt támadás egy ország ellen, egy nemzet akarata ellen, és most megsértődik a szervező, mert védekezünk, ahogy tudunk, és a kormányfő merészeli kimondani, hogy miről van szó.

Egy meg nem nevezett uniós bürokrata pedig olyan óriásnak tartja az uniós demokráciát, hogy még csak le sem csukták Orbán Viktort a borzalmas beszéde után. Ezt most mindjárt meg is köszönhetjük szépen a névtelen úrnak, aki valóban úriember lehet, ha nem akarja bilincsbe veretni a magyar miniszterelnököt, és rabláncon végigvezettetni Európán. Az nem tűnt fel ennek a lelkes demokratának, hogy nálunk, ebben a rettenetes magyar diktatúrában nemcsak szabadon ordítozhatnak az ő hazai és külföldi ügynökeik, de naponta kikiálthatnak egy újabb köztársaságot. A „millások” pedig köztéren, a nemzeti ünnepen egy Pityinger nevű figura személyében kijelölhetik az új köztársasági elnököt, és erről hírt ad a sajtó. Logikusan következik ebből, hogy nálunk nincs szólás- és sajtószabadság, tehát harcot kell folytatni a kivívásért és a diktatúrát megtestesítő Orbán Viktor eltávolításáért. Európa egyik felének ez a szabadságharc, nekünk meg az, amit a magunk jól felfogott érdekében, nemzeti önrendelkezésünkért és megmaradásunkért vívunk. Ehhez társulnak egyre többen Európában, akik nem akarnak egy liberális lágereben házicselédde válni.

Barroso úr oktató mondataira válaszolva csak annyit még: lehet, hogy a nyugati biztonság közepette voltak, akik súlyos harcot vállaltak a demokráciáért, de elhiheti nekünk, hogy ez nálunk, a szovjet tankok közé szorítva egy kicsit nehezebb és kockázatosabb volt.

Bíró Zoltán

Átvétel: Magyar Hírlap Online

Kitekintő Hit, szeretet, gyógygomba

Egy másfél kilós daganat volt az akadály, ami megállásra kényszerítette Kispál Gábort. A lemezlovas azt mondja, Isten újraindította őt, akár egy lefagyott számítógépet.

Hit, szeretet, gyógygomba – ez a sorrend, erősíti meg Kispál Gábor azt a számára három fontos dolgot, amelynek a gyógyulását tulajdonítja. Őt és fél évvel ezelőtt másfél kilós daganatot operáltak ki a most 43 éves férfi testéből. Azt mondja, a betegséget azért kapta, hogy megálljon, és elgondolkodjon: lehet, hogy nem jó úton jár.

Újraindítva

Joci, képzelj, megmútenek, daganatom van – panasolta az operáció előtt egy barátjának, aki átölelte és azt kérdezte: „Pont te lettél beteg, aki mindig segít másokon, aki ugrik a füttentyésre, ha valaki bajban van? Ez igazságtalan.”

Kispál Gábor betegsége idején visszakapta mindazt a törődést, szeretetet, amivel korábban ő halmozta el családját, barátait. A monori presbiternek a súlyos betegség megváltoztatta az életét, de ez nem neki, hanem a környezetének tűnt fel először.

– Az Úristen megmutatta, hogy merre menjek, és ma már ki tudom mondani, hogy Uram, úgy legyen, ahogyan te akarsz, és nem én határozom meg a hogyan. Újraindított, akár egy lefagyott számítógépet.

Ki vagy te?

Amikor kinyitotta a szemét az operáció után, a családját látta maga körül. – Mindennél többet jelentett az a pillanat. Egyszerűen csak fogtam a kezüket, együtt voltunk. Aztán egyre jöttek és jöttek a látogatók. Meglepett, hogy olyanok is meglátogattak, akikről elgondolkodtam, fordított esetben vajon ott állnék-e én is a betegágyuknál. Volt, hogy elszégyelltem magam, mert az őszinte válasz nemleges volt. Sok erőt adott, ahogyan körbevették a szeretteim. A gyülekezet lelkészei pedig mindennap küldték a napi igét, és úgy éreztem, hogy az mind nekem, rólam

szól. Ma már tudom, ez nem volt véletlen, ezek erősítettek abban, hogy tovább éljem az életemet. Meglátogatott gyülekezetünk ificsoportja is, kézen fogva álltak a kórházi ágyamnál, együtt imádkoztunk, végtelenül megható volt. A betegtársaim azt kérdezték, ki vagy te, hogy ennyien szeretnek?

Az erősítők

Később jöttem rá, hogy ennyi véletlen nem létezik az életben. Eleinte nem vettem tudomást a tüneteimről. Nagyon lefogytam, mégis arra fogtam, hogy jól megy a fogyókúráim, de egy idő után szembe kellett nézni a valósággal. A vaskbélrák csúnya betegség, de megtapasztalhattam, hogy milyen sok barátom van, akikre a legnehezebb időkben is számíthatok. Aztán egy barátomtól hallottam a Varga-féle gyógygombákról, amit a mai napig is szedek. A gomba az immunrendszeremet, a hit a lelkemet erősítette.

Templom és diszkó

Több mint öt éve tünetmentes Gábor, aki visszatért korábbi, aktív életéhez, ha kell, műsort vezet, konferál és DJ egy diszkóban. Hiába feltételez más lelkületet a diszkó és a templomba járás, Gábor szerint összefér a kettő.

– Mikor felkértek a diszkózásra, kikerem a lelkészünk véleményét, aki azt mondta, hogy szórakozni már nagyapáink is jártak. Főlnyitotta a Bibliát és abban is voltak erről szóló mondatok. A világ változik, régen bálban mulattak az emberek, ma diszkóban. Nálunk odafigyelnek a fiatalokra, nem jöhetnek be kábítószeresek, nem terjeszhetnek drogokat.

Táncrend: ne nézz rám!

Vannak olyan változások azonban, amelyek az éjszakai életben forgoló DJ-t is meglepik, ilyen például a fiatalok tánca.

– Ma úgy vigadnak a tizenévesek, ahogyan a Viva tévében látják. Egymásnak háttal táncolnak, szinte egyik a másik ölében mozog. Nincs szemkontaktus. Ez a táncrend tőlem teljesen idegen, és az is furcsa, hogy míg tizenöt éve legkésőbb este 11-kor véget ért egy diszkó, ma éjfél körül kezdenek gyülekezni a fiatalok, és reggel hatig is eltart egy parti. Teljesen felgyorsult a világ, és megváltoztak az emberi kapcsolatok is. Míg régen a házasságig megtartották magukat az emberek, ma már a 14 évesek ott tartanak, hogy aki még nem szexelt, azt kinézik maguk közül. Túl korán felnőnek a gyerekek. Ezért is van nagy jelentősége a református ifjúsági táboroknak. Amikor az ifivel

együtt vagyunk, letesszük a mobilt, és csak egymással foglalkozunk, nem a külvilággal. A gyülekezethez tartozó gyerekek emberibbek lesznek, jobbak, mint az átlag.

Csetelünk, de nem köszön

A kommunikáció is sokat változott. Ma a srácok nem beszélgetnek, inkább csetelnek a világhálón.

– Gyakran előfordul, hogy ha valakivel beszélgetek a Facebookon, és később amikor személyesen is találkozunk az utcán, elmegy mellettem, nem fogadja a köszönésemet. A nevelésnek döntő szerepe van abban, hogy milyenné válik egy gyerek. Engem örökbe fogadtak kicsi koromban, és egy egyszerű paraszti családban nőttem fel. Segíteni kellett otthon, kivenni a részem a munkából. Nyáron pedig nem tengerpartra jártunk, hanem kapálni, mégis szeretetben, normálisan nőttünk fel a nővéremmel.

Gábor saját családot még nem alapított, mert – mint mondta – csak azért nem akar házasságot kötni, mert a keresztyén emberrel szemben ez az elvárás. Csak akkor nőül meg, hogy jön egy olyan lány, akiért érdemes kimondani az örökérvényű igent.

Fekete Zsuzsa

Fotó: Majorné Bakos Edina

Forrás: parokia.hu

Simon András

KRISZTUS AZ ÉLET

Krisztus az élet.

A nap-nap után bennünk keresztre feszített, és mégis szüntelenül új életre sarjadó isteni lét.

A szenvedés fájdalomból folyton öröme nyíló virág, a szeretet áldozati kelyhében értünk testet öltő Megváltó, lelke minden látható és rejtett szépségnek.

Ő az atya szerelmében fehéren izzó Fiú, értünk egészen eléggő, jóillatú áldozat. Életünk Krisztus.

Cristiada – film a XX. századi mexikói keresztényül- dözésről

Március 20-án, néhány nappal XVI. Benedek mexikói apostoli látogatása előtt Rómában a Szent Péter tér szomszédságában, az Agostinianum Patrisztikai Intézetben mutatták be a világon először a *Cristiada* (angolul: *For Greater Glory*) című filmet, amely a Mexikóban 1926-29 között kirobbant vallási konfliktust mutatja be.

A *Cristiada*, vagyis a Christeros-háború krónikája a mexikói kormányának az ország szekularizálására irányuló intézkedései ellen kirobbant lázadásból alakult ki. A film az 1920-as évek eseményeit a mindennapi emberek történeteiben keresztül mutatja be, akik úgy döntöttek, hogy fel-emelik szavukat a vallásszabadságuk érdekében. A kiterjedt polgárháborúban dönteniük kellett, hogy meddig mennek el és mit mernek kockáztatni céljukért. A film azt a lelkiismereti küzdelmet tárja a nézők elé, amelyet a mexikói katolikusok éltek át annak idején. Egyesek fegyvert ragadtak a Plutarco Elías Calles államfőnek az egyház működését és a vallás gyakorlását betiltó törvényei ellen, mások behódoltak azoknak.

A március 20-i világpremierén jelen volt Pablo José Barroso, a film producere, aki egy ingatlanokkal foglalkozó mexikói katolikus üzletember. A Vatikáni Rádiónak nyilatkozva hangsúlyozta: „a film témája, a vallásszabadságért való küzdelem, nagyon fontos és aktuális ma is, amikor a Közel-Keleten keresztényeket gyilkolnak hitükért, illetve az Egyesült Államokban az új egészségügybiztosítási törvény által az embereket olyan eljárások – abortusz, fogamzásgátlás, sterilizálás – finanszírozására kötelezik, amelyek erkölcsi értékekkel és lelkiismeretükkel ellentétesek.”

A producer utalt rá, hogy XVI. Benedek mexikói útja során szentmisét mutat majd be a leóni Krisztus Király-kegyhelynél, amelyet 1923-ban az akkori apostoli delegátus szentelt fel, és amiért kiutasították a hatóságok az országból. II. János Pál pápa a vallásszabadságért harcoló katolikus vértanúk közül tizenötöt szentté; XVI. Benedek pápa tizenhatot boldoggá avatott, akik közül nyolcan szerepelnek a filmben.

A főszerepben Andy Garcia Oscar-díjas színész és Eva Longoria Golden Globe-díjas színésznő állnak. A film április 20-tól kerül a mozikba Mexikóban, június 1-től az Egyesült Államokban. A filmet Dean Wright rendezte, aki a *Titanic*, a *Gyűrűk Ura* és a *Narnia krónikái* filmtrükkjeinek (special effects) szerzője. A történetet Michael Love írta a konkrét történelmi eseményekre alapozva. További információk a film honlapján.

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

Feltámadás címmel készül a Passió film folytatása

Nyolc évvel Mel Gibson elsöprő sikerű filmjének bemutatása után David Wood hollywoodi producer a feltámadás és az azt követő negyven nap megfilmesítését tervezi, mégpedig szokatlan módon.

„A kereszténység igazi ereje a feltámadt Jézus, a feltámadás ereje. Ez a film erről szól. A szeretetről és a reményről” – nyilatkozta a 49 éves Wood, aki a Christian Postnak elmondta, hogy a film, melynek megalkotására indítást érez, több szempontból is egészen különleges lesz.

Wood a világ keresztényeinek összefogásával kívánja megteremteni a filmezés anyagi alapját, még mielőtt felkérné a szereplőket és a forgatókönyvírókat. „Isten arra indít, hogy Hollywood szellemiségével ellentétesen járjunk el. Normálisan ez úgy működik, hogy az ember megszerzi a szükséges összeget a befektetőktől, megírítja a forgatókönyvet, felkéri a közreműködőket. Miután elkészült a felvétel, a hang, a szerkesztés, öt-hat hónapig reklámozzák a filmet, majd bemutatják a mozikban, megjelenik DVD-n stb. Isten itt arra indít minket, hogy a marketinggel kezdjünk. Az idei évben szeretnénk a keresztény egyház és a világ tudomására hozni, hogy jön a film.”

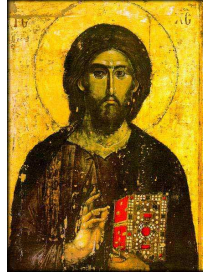
Wood hozzátette: az akcióval egyesíteni szeretnék a világegyházat, amely „olyan, mint egy alvó óriás, akinek fel kell ébrednie.” A projekt honlapja szerint a film „lelki producere” lehet bárki, aki „vállalja, hogy legalább 25 dollárral hozzájárul a nonprofit kiadásokhoz, imádkozik a projektért, hirdeti Facebookon, Twitteren, és/vagy jelentős, megtérülő tőkebefektetéssel járul hozzá a projekt megvalósulásához.” A lelki producerek az Izraelben forgatandó film megalkotásában is részt vehetnek: ötleteket adhatnak a forgatókönyvvel kapcsolatban, segíthetnek a színészek és a közreműködők kiválasztásában. A másfél – két és fél éves marketingidőszak után az ötfős irányító stáb a világ legjobb filmeseit szeretné megszólítani.

A film terjesztése is különleges lesz: nemcsak filmszínházakban fogják bemutatni, hanem élő internetes közvetítéssel keresztül a templomokba, az iskolákba és a családokhoz is azonnal eljuttatják. „Az egész világ egyszerre láthatja majd, ugyanazon a hétvégén” – mondta el a producer.

Magyar Kurír (mk)

Dr. Hegyi László

Az ellentétek Krisztusa Amikor türelmes volt - és amikor nem

Erősebb szóhasználat: amikor türelmes volt és amikor türelmetlen.

A türelmetlenségnek, mint lélektani ténynek a meghatározása nem könnyű dolog, talán azt lehetne mondani: a türelmetlenség a tehetetlenség érzéséből fakadó, felgyülemelő indulat. Ha elfogadjuk ezt a meghatározást, akkor Krisztussal kapcsolatban azonnal felmerül: Krisztus nem csak ember volt, hanem Isten is. Mint Istenembernek a kezeiben a végtelen hatalom, mindenhatóság. Hát hogy képzelhető el Őnála a tehetetlenség helyzete? - Egyetlen akadály van, ahol megtorpan az Isten mindenhatósága, és ez: az emberi szabad akarat. Nem mintha Isten a maga végtelen hatalmával nem tudná bilincsbe verni az emberi akaratot, de nem akarja. Mert az ember teremtésének éppen az volt az értelme és célja, hogy a teremtmények sorában legyen olyan is, aki szabadon és nem kényszerből választja és követi a jót. Ezért az emberi akarat az egyetlen akadály, amely előtt megtorpan az Isten mindenhatósága, ilyen helyzetben tehát Isten is érezheti magát "tehetetlennek", mint ahogyan ki is fejezte ezt az Ószövetségben azokkal a szép, panaszkodó szavakkal: "Én népem, mit tettem neked? Vagy mi-ben voltam terhedre? Felelj nekem!" (Mik 6, 3).

Mindezek előrebocsátása után térjünk rá elmélkedésünk témájára: Hogyan jelentkezett a türelem és a türelmetlenség Krisztus életében?

Végtelen türelemmel tanította Jézus az embereket. Különböző oldalról, különböző eszközökkel próbálta megközeleíteni az okoskodó emberi értelmet, hogy valamiképpen rávezesse az igazságra, hányszor és hányféle hasonlatot talált ki! És hányféle példabeszédet gondolt ki, hogy valahogyan megvilágosítsa, és az emberi elméhez közel hozza tanítását: a halásznak halász-hasonlattal, a szegényeknek az elguruló garas képével, a háziasszonyoknak a kovász hasonlatával, a természetben élő embereknek a madarak röptével és a mező virágaival, a könyvtekercseket böngésző írástudóknak az í betű és a vesszőcske említésével és az írás szavaival tanított, magyarázott. Hányszor és hányféle módon próbálta egybegyűjteni azokat a szétszaladó, buta kis csibéket! (vö. Mt 23, 37).

Ezekben a próbálkozásokban nem volt türelmetlen, az emberi gyarlóság, az emberi értelem korlátozottsága nem zavarta, nem tette idegessé, türelmetlenné, mert Krisztus szeretett tanítani. Megfigyelhetünk példabeszédeiben, történeteiben olyan egészen apró kis díszítő elemeket, amelyek nem tartoznak a dolog lényegéhez, az eszmei igazsághoz, hanem szinte a művészi előadásmód eszközei, fordulatai, pl.: a tékozló fiúról szóló példabeszédben azt mondja az apa: "Húzzatok gyűrűt az ujjára!" (Lk 15, 22), a dúsgazdag és a szegény Lázár történetében felvillantja a gazdájuk sebeit nyaldosó kutyák képét (Lk 16, 21), a hűtlen intézőről szóló példabeszédben a sikkasztó intéző mintha meghökkenne közben saját vakmerő csalásától, amikor az első adóslevelet 50 %-kal hamisítja meg, de a másodikon már azt mondja: írj száz helyett nyolcvan! Mintha közben rájönne, hogy az 50 túl nagy csalás, erre könnyebben rájöhetnek... (Vö. Lk 16, 1-7). Úgy érezzük, hogy Krisztus szinte élvezte a tanítást, nem esett neki nehezére: végtelen türelemmel és szeretettel hirdette az igazságot.

És mégis, néha-néha türelmetlen volt. Mikor? Lukács evangéliumának 12. fejezetében van egy titokzatos mondat. Azt mondja Jézus: "Keresztséggel kell megkeresztelkednem: mennyire vágyom, hogy beteljesedjék!" (Lk 12, 50). Türelmetlenség önmagával! A magyar szó: "keresztséggel... megkeresztelkednem" nem fejezi ki az eredeti szöveg értelmét. A görög szó jelentése: megfürdés, teljes alámerülés. Tehát azt mondja itt Krisztus: El kell merülnöm a szenvedésben, és várom már, nehezen várom, hogy eljőjön az az idő. - Az apostolokkal szemben: amikor Péter óvni akarja a szenvedéstől, szinte váratlan és meghökkenítő türelmetlenséggel tör ki: "Takarodj előlem, sátán! Terhemre vagy, mert emberi módon és nem Isten tervei szerint gondolkodol!" (Mt 16, 23). - A gyenge hitű tanítványoknak azt mondja: "Hitetlen és romlott nemzedék! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig tűrjelek titeket?" (Mt 17, 17). - És a sokat emlegetett nagy jelenet, amikor kötélből korbácsot fon, és kiüzi az állatkereskedőket a jeruzsálemi templom előcsarnokából (V9. Jn2, 13-17).

Mindezekből nyilvánvaló, hogy Jézus akkor lesz türelmetlen, amikor a küldetéséről van szó. Akkor önmagát is és az eseményeket is sürgeti, és akkor lesz ebből a sürgető érzésből indulat, amikor valaki magára erőlteti a meg nem értést, amikor azt látja, hogy keresik az ürügyet az igazság ellen. A mondva csinált ellenkezések tették Krisztust türelmetlenné. Vagyis türelmetlen volt, de fegyelmezetlen nem.

Összefoglalva: a türelem Krisztusban szeretet az emberek iránt - a türelmetlenség Krisztusban szeretete a küldetése iránt. És ezt a türelmetlenséget szabad és kell is követnünk.

Ámen.

HÁNYFÉLE

KERESZTÉNY VAN ?

Sötétkamra keresztény :

Hitéletét titkon , a sötétben éli meg, hogy ,más ne lássa.

Novemberi keresztény :

Közelében az embert a hideg rázza, November hónapja ködös.

Nézőközönség keresztény :

Ott ül a tribünön ,leselkedik, érdeklődik, de nem vesz részt semmiben .

Porcelán keresztény :

Vigyázattal kell bánni vele, törékeny, érzékeny, sértődékeny..

Kirakat keresztény :

Szépét mutat, de élettelen, kirakati bábu.

Látszat keresztény :

Képmutató , azaz egy képet mutat, de a valóság más.

Névleges keresztény : Csak a neve az.

Tamaskodó keresztény : csak azt hiszi, amit lát.

Mentsen – Uram ! – keresztény :

Péter a szenvedésnek még a gondolatától is viszsza riadt.

Ágaskodó keresztény :

Csak egy fontos kérdést ismer, ki nagyobb ?

Persze ő magát tartja a legnagyobbknak

Világító – lámpás keresztény:. Máté. 5,16.

Hasonlítasz ezek közül valamelyikre ?

Pázmány Péter: Szüleinkért (részlet)

Mennynek és földnek Ura, ki azt parancsolád, hogy ha e világon nyomósok akarunk lenni, tiszteljük atyánkat és anyánkat, kiktől életünket vettük: kérlek, oltalmazd meg az én szerelmes szüleimet, minden testi-lelki nyavalyáktól. Fogadásod tartja, én Istenem, hogy meggyalázod, aki atyját, anyját nem tiszteli: aki pedig böcsüli, meghallgatod minden könyörgésében és hosszú életűvé térszed e földön maradékát. Adj azért nekem csendes és szelíd elmét, hogy szüleimet és gondviselőimet tiszteljem, engedelmesen szavokat fogadjam, meg ne háborítsam: vénségeket és fogyatkozott erejeket meg ne utáljam, mint amaz istentelen Kám; hanem reám való gondviselésekért és fáradságokért holtig úgy szolgáljak nekik, mint uraimnak, tudván, hogy elégségesen meg nem hálálhatom az ő sok fáradságokat és velem való bajlódásokat.

Anyukám

A sárkányfejes régi lámpa
Kigyúlt a nagy asztal felett.
Anyám fáradt kezébe varrás,
Elöttem kusza füzetek.

Anyukám, én valamit kérdezek,
Most, hogy alusznak mind a gyerekek.
Én már nagy vagyok, ők még kicsinyek.
Tudom, árvák és szegények vagyunk,
Ilyen nagy házban nem is lakhatunk,
És sorban, lassan mindent eladunk.
Tudom, másképp lesz minden ezután.
Hogy is lesz most már, édes anyukám?

- Majd megsegít az Isten, kisfiam!

Tél van. A kis-házban lakunk.
Kint megfagy az emberlehelet.
Megiött anyám. Ketten vagyunk.
Úgy didereg a kályha mellett!

Tudom, bátor vagy és erős, anyám:
Ó, emlékszem, hány nehéz éjszakán
Virrasztottál az ágyam oldalán,
És néha csodát teszel, és varázst,
S majdnem megverted egyszer a vadászt,
Mikor a Miklóst bántotta, - de lásd,
Azért így mégis csak nem élhetünk!
Minekünk megvan mindig mindenünk,
Te meg napestig, - Isten tudja, hol? -

Csak lótsz és futsz és egyre dolgozol,
És egyre sápadsz és soványodol.
Hová jutunk így anyukám, hová?
Itt hagysz te is, ha így megy ez soká!

- Majd megsegít az Isten,
kisfiam!

Járunk az isaszegi úton,
Szénát lehel a levegő.
Mögöttünk mosolyog a múlt,
Elöttem dalol a jövő.

Anyuka, meglásd, én költő leszek,
Nagy költő, mint a régi váteszek!
Akarok tudni, tanulni, sokat,
Segíteni az elhagyottakat,
Dolgozni, mint te, éjszakákon át:
Dicsővé tenni a magyar hazát.
És hogy engem is mind szeressenek,
Mint téged, anyukám, az emberek,
És úgy elmondják minden bajukat.
Mondd, anyukám, melyik a hasznosabb:
Az író, vagy az ügyvéd, vagy a pap?
Melyik kell jobban Hazánknak manap?
Tanítani is szeretnék nagyon,
És játszani, igazi színpadon!
De költő, mégis, az legszebb talán!
Mi legyek, mondd meg, édes anyukám!

- Majd megsegít az Isten kisfiam!

**ISTEN ÉLTESSE AZ
ÉDESANYÁKAT!**

Sík Sándor

Ünnep a Szent József plébánián

„Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröljék bűneiteket, s hogy az enyhülés idői eljőjenek az Úr színeitől, és elküldje azt, akit hirdettek nektek, Jézust Krisztust” (ApCsel 3,19-20)

Isten Igéjének ezen része különösen aktuális nagybőjtben, hogy elcsendesülve, a világ zajától eltávolodva Istenre irányuljon elsősorban a tekintetünk. És ki más bátoríthat minket erre jobban, mint **templomunk védőszentje, Szent József**, akinek ünnepére gyűltünk össze ezen a szép napsütéses hétvégén, s aki csendes, „igaz” életével – Mária mellett – leginkább figyelt Jézusra és szolgálta Őt? Jól tettük, ha odaszenteltük az időnket Istennek, hogy a Vele való találkozás lelkünk gyógyulását, felüdülését szolgálja.

A templombúcsú lelki vezetője Kiss Márton plébános atya volt. Lelki gyakorlatos szentbeszédei a keresztény élet mélységei felé vittek bennünket. Többek közt felhívta figyelmünket az Istennel való bizalmas kapcsolatot szolgáló imádság, Biblia olvasás fontosságára. Marci atyát bátran ostromolhatták kérdéseikkel az érdeklődő hívek az esti órákban is, vagy szombat délelőtt a felnőtt fórumon. Fáradhatatlanul állt rendelkezésükre.

Szombat délelőtt megnyílt a plébánia kapuja a hittanos gyerekek aprajánagyja előtt. A kisebbek igazi élményben részesülhettek az emeleti díszterem falai között, ahol a „Kicsi hang” énekegyüttesel az ének és a zene szárnyain egy hajó-

utat, annak izgalmas állomásait kísérhették végig. S mindezt belekapcsolódva énekükbe, vidám, mutogatós előadóművészetben. Jó volt látni a lelkesedéstől csillogó szemüket, az események kíséretétől lendülő karjukat, ahogy beleélték magukat a kalandos útba. Az előadás végén szép fogadalmat tettek, melyben megerősítették, hogy jól fognak ezentúl viselkedni szüleik örömeire. Nevelő és egyben jól szórakoztató együttlét volt.

A nagyobbak lent a Szalézi teremben csoportonként szókirakó vetélkedőn mérhették fel hitbéli ismereteiket. A „Hit éve” lévén hittel kapcsolatos szavak voltak a célpontok. Az izgalmas vetélkedőnek meg lettek a nyertesei, de ajándék nélkül senki sem távozott.

A jó munkát finom ebéd követte a plébánia napsugárral beragyogott udvarán. A bográcsban rotyogó gulyás, az asztalokon elhelyezett finom palacsintákkal megrakott tálak mindenki megelégedésére szolgáltak.

A fák árnyékában az asztaloknál kötetlen beszélgető csoportok alakultak a felnőttekből és a játszódozó gyerekek nevetgélése töltötte be az udvart a hagyományosan megrendezett „Apák-fiúk”

focimeccsig. A mozgásé lett most a főszerep a focipályán. A játéknak most is nagy sikere volt, mely a kedvező időjárás jóvoltából a szabadban valósulhatott meg.

Szombaton késő délután a kübekházi polgármestert, Molnár Róbertet ismerhettük meg.

Úgy érzem nagyon időszerűek a Lóránt atya által idézett sorok, melyeket a polgármester bemutatásakor mondott: „A mai embernek inkább tanúságtevőkre, mint tanítókra van szüksége.”

Teljes figyelmünket magára vonta tanúságtétele, a megtérés fontosságáról, s hogyan vált vallását langyosan gyakorló emberből „hívóvé”, Istennel együtt járóvá a hétköznapi élet minden eseményében. Megérezhettük szavaiból, hogy ez az elkötelezett keskeny út vezet a Jézus által ígért teljes, örömteli élethez, persze az Ő ereje által.

Vasárnap még lehetőség nyílt egy kiváló film megtekintésére, majd azt követően a zalalövői kórus nagybőjti témájú koncertje vitt minket közelebb a megváltás titkához.

Jézus ezen az ünnepen is meghívott bennünket, hogy lelkileg gazdagodjunk.

Lóránt atya régebbi prédikációjából jut eszembe: *minden elszalasztott alkalom távolabb visz bennünket Jézustól!* Vajon minden meghívott élt a lehetőséggel?

Köszönjük ezt a három napot az Úrnak, Szent Józsefnek- égi pártfogónknak- aki biztosan értünk, velünk imádkozott, Lóránt atyának, aki mindezt megszervezte, és a tanúságtevőknek.

Gyenes Edit

A szeretet hagyatéka

Fiatal korában Al tehetséges keramikuművész volt, nős, két gyermek apja. Egy éjszaka a nagyobbik fiának hirtelen rettenetesen fájni kezdett a hasa. A szülők nem vették komolyan a dolgot, közönséges gyomorrontásnak vélték. Valójában azonban vakbélgyulladás okozta a bajt, és a gyerek nem érte meg a reggelt.

Al tudta, hogy megelőzhette volna a fiú halálát, ha képes felmérni a helyzet súlyosságát, s a szörnyű lelkiismeretfurdalás teljesen búskomorrá tette. Ráadásul rövidesen elhagyta a felesége, egyedül maradt hatéves kisebbik fiával. A kettős csapás fájdalma több volt, mint amit el tudott viselni, s az ivásban keresett vigaszt. Lassanként az alkohol rabja lett.

Ahogy elhatalmasodott rajta a szenvedély, elveszítette mindenét otthonát, nyaralóját, műgyűjteményét, végül nem maradt semmije. Magányosan halt meg egy San Franciscó-i motelszobában.

Amikor haláláról értesültem, egyáltalán nem rázott meg. Azt éreztem, amit a világ érez azok iránt, akik ilyen értelmetlen életet élnek. Micsoda kudarc! Micsoda hiába elvesztegetett élet!

Ahogy telt az idő, kezdtem átértékelni első szigorú

ítéletemet. Megismertem ugyanis Al immár felnőtt fiát. Érnie az egyik leggyengédebb, legfigyelmesebb, legszeretreméltóbb férfi, akivel valaha találkoztam. Megfigyeltem, hogy bánik a gyerekeivel, és tapasztalhattam a kapcsolatukból áradó szeretetet. Tudtam, hogy ezt a jóságot és törődést kapnia kellett valahonnét.

Az apjáról nem nagyon beszélt. Nem sokat lehet felhozni egy alkoholista védelmére. Egyszer aztán összeszedtem a bártorságomat.

-Valamit sehogy sem értek. Tudtommal, végeredményben egyedül az apád nevelt fel. Hogy a csudába volt képes ilyen különleges egyéniséget faragni belőled?

Érnie elgondolkozott.

-Amennyire csak vissza tudok emlékezni, pici koromtól fogva egészen addig, míg tizennyolc évesen el nem költöztem otthonról, apa minden este bejött a szobámba, megcsókolt, és azt mondta: „Szeretlek, kisfiam.”

Könnybe lábadt a szemem. Milyen ostoba voltam, hogy elfecséreltnék hittem Al életét! Igaz, anyagi javak nem maradtak utána, de szerető édesapa volt, s hátrahagyta az egyik legjobb, legtisztább szívű embert, akit valaha ismertem.

Bobbie Gee

ÉLETEM ÉS HITEM... (ÚT A KERESZTELESEMIG...)

Megszületésemet nagyon várták a családomban. Sok kórházban töltött nap során, anyával az életemért várakoztunk... Sok-sok óra infúziókkal, görcsoldókkal... gyakran kínok közt.

De anya mindig azt súgta kitartásával – „még egy nappal tovább...”, ha kell szigorúan csak fekszem a fej felé lejtő ágyon, kérem a görcsoldókat... csak teljenek a napok, és közelebb hozzák a születés idejét”.

A kritikus időn túl anya már bízott a sikerben, megkönnyebbültünk. Bármikor megszülehettem... Orvosilag meg tudtak volna tartani az életnek.

Isten ott volt velünk végig. Nap-nap után, és szerelte le a nehézségeket, a feszültséget. Tartották anyában a kitartást, hitet... A hitet, hogy jövök egészségben.

Haza is látogathattunk. Egy hét otthon, más környezetben, közel a családhoz, testvéremhez.

Épp Húsvétra készültünk, három héttel a 40. hét előtt. Készült a lakomára való, folyt a sütés-főzés, takarítás. Az ünnepi hangulatért fáradozás.

A nap végére elfáradva anya jelezte, menni kell... Nem tévedett. Valóban eljött az időnk.

Nem volt félelem, mert hittünk a találkozás sikerében, tudtuk, hogy ez az a nagy pillanat, amikor én megérkezek, és anya karjába vehet. Megismerhetem a családom, ezt a külső világot, ami küzdelemmel volt terhes az út végéig.

Nem féltem, és anya sem, mert ott volt apa, és a nekünk segítők. De ott volt a lelkünkben is a hit, hogy az út vége itt van, és megkönnyebbülhetünk.

Megszülettem – **Húsvét napja volt.** Mérges, szeles frontokkal terhelt világba cseppentem.

Megláttam anyát, és érezhettem. Megérkeztem.

Gondoskodás, szeretet vett körül, aggodás, féltés, néha a kacskaringós csínjeim igazgatása, fegyelmezésem. Nőttem, nevelkedtem. Vad fiúcska voltam – tele temperamentummal, csibészséggel. Élettel.

Pocaklakóként is végtelen energiával rendelkeztem, így erőm növekedésével kinn is energikusként működtem.

Mindig jóra tanítottak a környezetemben, én értettem is mi célból, de meg kellett néznem az ellenkező hatalmát is. Kemény kézzel zaboláztak meg, ha kellett, mindezt az épülesemért.

Soha nem kaptam meg mindent, amit csak megkívántam. Anya szerint, nem minden lenne az épülesemre. Voltak álmaim, amiket emiatt soha el nem érhettem.

De beláttam idővel, hogy valóban nem kell mindent teljesíteni.

Cseperedtem, óvoda, iskolajáró lettem idővel. Szerencsére jól mennek a dolgok, jól tanulok.

Láttam anyát imádkozni, láttam a mamit, nagybátyámékat. De nekem ez nem volt túl vonzó, sokat kellett nyugalomban, egy helyben ülni, csendben. Míg a barátaim rá nem döbbsentettek arra, hogy milyen jó egy közösséghez tartozni, ahol Istent szolgálják, és egy kedves Atya szereti, vezeti őket.

Megkértem anyát, én is szeretnék a barátaimmal lenni, hittanra járni.

Nem volt ennek semmi akadálya, következő héten már mentem hittanra, majd vasárnap templomba. Novembert írtunk...

Ez életem részévé vált, és édesanyám is velem járja az utat. Szorgalmasan, hitben növekedve.

Ministrálni is jelentkeztem. És ennek a hírére nagymám is eljár a templomunkba, nemcsak a másikba, ahova eddig tette.

Nőttem, növekedtem hitben. Mikor anya megkérdezte tőlem, szeretnél-e megkeresztelkedni, mert ebben nem volt részem még. Örömmel fogadtam.

Ez a szép esemény Húsvétkor következett be, saját akaratomból. Másodszor is megszülettem.

Húsvét az én születésem, kettős születésem ideje: először testben, másodszor hitben születtem erre a földre. A szertartás alatt végig mosolyognom kellett, pedig féltem nagyon.

De ott volt mindenki, aki számított nekem – a családom, barátom, az ő családja, akik a keresztségi családommá lettek aznap. És ott voltak velem az oltár előtt a kedves ministráns társaim, akik bátorítást adtak a szertartás alatt. És ott volt az Atya, aki vezetett, és a keresztyéni életre irányított.

Szóval emberek hálás vagyok nektek! Akik ott értem imádkoztatok, és velem!

Hála az igazság megismerésének az útjáért, hogy testvérek közé kerülhettem.

Hála a családomnak, anyának, hogy mutatták, és engedték az utat járnom.

Egyház-családunk legfiatalabb tagja

Jörg Zink

Eszközeid vagyunk..

Uram, te hívtál minket életre, A nyugtalanság bizonyítja ezt bennünk, mikor szavadat halljuk. Ismered gyöngeségeinket,

Tudod, mily hamar s mennyire könnyen kedvünket veszítjük.

Tudod, mennyi aggodalommal lépkedünk utunkon.

De biztos, hogy te hívtál minket, akaratod szerint. Segíts az

úton, hogy el ne hagyjuk magunkat. Használj fel minket, s tégy minket alkalmassá arra, amit velünk akarsz elérni.

Mert sokszor azt sem tudjuk, mi célja annak, amit nevedben cselekszünk, hiszen az eszköznek nem kell aggodnia, mi a mű értelme.

Eszközeid vagyunk, jóra valók, végy a kezébe minket, s alkosd meg művedet

Jn 12,26. „Aki nékem szolgál, engem kövessen, aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya...”

G Y E R E K N A P

Azt mondta egyszer a kicsi kéz a nagynak:

Te hatalmas kéz, szükségem van terád, mert nélküled szinte semmit sem érek. Éreznem kell a tenyered melegét, mikor felébredek, és mellettem megjelenysz. Amikor éhezem, és táplálékot adsz, és segítesz, hogy megmaradjak, és felépíthetem apró ajándékaim. Velem vagy midőn járnak tanulóik, s hozzád futok, ha félelem gyötör. Kérlek, ne hagyd el, maradj velem!

S a nagy kéz így válaszolt a kicsinek:

Te kicsi kéz, szükségem van terád, hogy belém kapaszkodj és megragadj. Hadd érezzem kedveskedésedet, mert érted kell kezemet fognom sokakkal, de játszani és mosolyogni sem tudok, csak veled együtt, mikor átölellek, s veled együtt felfedezem újra a világot, a csodálatos, kicsiny dolgokat. Hadd érezzem jószágodat, azt, hogy szeretsz, veled együtt tudok ma kérni is, és hálát adva megköszönni dolgokat. Légy mindig velem, erősítsd a kezem...

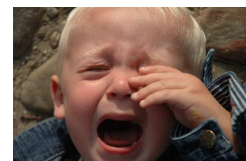
Gerharg Keifel: Kezek

Paulo Coelho

Sírni - mint egy gyerek

A Mester azt mondja: „Ha sírnod kell, sírj úgy, mint egy gyerek. Te is voltál egyszer gyerek és a sírás egyike volt azon dolgoknak, melyet megtanultál életedben. Mert életedhez tartozik. Soha ne felejtsd el, hogy szabad vagy, és nem kínos kimutatnod érzelmeidet. Ordíts, zokogj hevesen, légy hangos,

ha odáig vagy - mert így sírnak a gyerekek, és ők tudják, hogyan nyugtatják meg gyorsan szívüket. Megfigyelted már valaha, hogyan hagyják abba a gyerekek a sírást? Valami más útra tereli gondolataikat, valami más eltereli figyelmüket egy új kaland felé. A gyerekek gyorsan abbahagyják a sírást. Nálad is így lesz, de csak akkor, ha úgy sírsz, mint a gyerekek.

Kárász Izabella: Gyermek

Láttad már a szemét? Nézz bele! Ártatlan, nagy tágra nyílt csoda. Nézi vele a világot, téged, és nincs mindig egy véleményen veled. Benne több van az égből, mint a földből. És téged is olyannak akar látni, mint az égieteket. Te erről mit sem tudsz. Pedig te vagy az apja, vagy az anyja. Úgy néz rád, mint te Istenre. Mit jelentene, ha nem megbízható, nem tökéletes, nem igaz, és nem könyörülő volna az Isten? Mi lennél te Isten nélkül? S nem láttad még a gyermeket lassan járnival, nesztelenül, meztelen lélekkel haladni? Nem láttad még sötét szemekkel, roskadozó terhekkal, mély pillantásokkal bújni előled, meglapulva és megsalutva? Vagy benned csalódott kegyetlenül, vagy magárahagyatottságában rossz útra tévedt. Fogd csak meg a kezét! Érezd, milyen melegen simul a te erős kezédbe, és mennyire bízik abban, hogy jó helyre vezetted! Kétféle életet élsz. A te váradnak falain belüli és kívüli életet. Ablakod-

ban kora tavasztól - késő ősziig nyílik virág. Még fel is írtad egyszer a kőfalra: BÉKELAK. Tehát kívül eszményi és jó vagy. S ha este hazamégy, fél gyermeked. Miért? Hidd el amennyire megérted az ő lelkét, annyira vagy közel az Isten országához. Kinccset kaptál. Aranyat vagy csillogó gyémántot. Ahogy akarod nevezni. Úgy sincs rá kifejezés. Piros dobogó gyermekszívet kaptál. Tiszta, ártatlan gyermeklelkét. Csodálatos kérdező, kutató gyermekszemeket. Őrizd őket. Ki ne ejtsd kezedből! El ne törd! Tudod, hogy a világban azért van annyi szerencsétlen ember, mert nem minden gyermeklélek kerül megfelelő kezekbe? Finom mívű porcelán a gyermek lelke, könnyen törik. Olyan szép hivatásod van. Adott neked Isten valakit, aki az ő országába való... Légy olyan. Szeress, akarj, bízzál, remélj, keress, kutass, tégy úgy, mint a gyermek.

Meg fogja tenni az Úr, áldani fog az otthon, és tied lesz az élet legnagyobb jutalma: őszinte barátod lesz gyermeked.

Rabindranath Tagore: A gyermekek világa...

Szeretnék egy zugot gyermekem szívének tündérvilágában.

Tudom, hogy a csillagokkal beszélget, és az ég lehajol hozzá, hogy megsimogassa: szelíd felhők és szivárványok szórakoztatják.

Ők, akik szótlannak és mozdulatlanak tettetik magukat, millió mesével odalopóznak az ablakához, és ezüsttálcákon ragyogó játékokat hoznak. Szeretnék a gyermekem lelkének országútján menni, ahol nincsenek határok. Ahol a történelemben ismeretlen királyoknak apródok visznek céltalan üzeneteket;

Ahol az Ész a törvényekből papírsárkányt csinál, a szél a hátára veszi és felrepül vele, s az Igazság megszabadítja minden bilincstől a Tényeket.

Baritz Sarolta Laura OP

Az engedelmesség tesz szabaddá

A szerző 1983-ban szerezte meg közgazdász diplomáját, majd különböző külkereskedelmi vállalatoknál dolgozott. Szaktudása számos lehetőséget és sikert hozott számára, ám amikor édesanyja beteg lett, minden idejét az ő ápolására fordította. Isten hívó szavára válaszolva 1994-ben a domonkos rend kötelékébe lépett.

„AMIT AZ ÚR AKAR, MINDENT VÉGBEVISZ, / A MENNYBEN ÉS A FÖLDÖN, / A TENGERBEN ÉS A VIZEK MÉLYÉN „

Életem összefoglalása a 135. zsoltár részlete, az örökfogadalmas meghívóm mottója. Isten Fia még születésem előtt kiválasztott arra, hogy a jegyese legyek, szoros szeretetkapcsolatban éljek Vele. Szerzetesi hivatásom azzal a vággyal kezdődött, hogy keressem életemben Isten Akaratát, amit mély imában kértem Jézustól. Azt kértem, hogy minden úgy legyen bennem és velem, ahogyan Isten akarja. (így is írom ezt a kifejezést, nagybetűvel: Isten Akarata, annak fontosságát kifejezve.) Ahogyan nőtt bennem ez a vágy, és konkrét tettekben öltött testet, úgy kezdett megváltozni az életem is. A mélyben zajló változások lényege a Jézussal való szoros, mély személyes szeretetkapcsolat kialakulása volt. Ennek a kapcsolatnak az alapja pedig az, hogy az Ő Akaratának teljesítése közben létrejön az az önátadás, Istennek való odaadottság, amely nélkül sem a szerzetesi, de a valódi keresztény élet sem képzelhető el.

MI KONKRÉTAN AZ ISTEN AKARATA? HONNAN TUDOM „KIOLVASNI”, HOGYAN TUDOM MEGÉRTENI, HOGY MIT KÍVÁN TŐLEM?

Kezdetben az ember talán fél az Isten akaratától (legalábbis én féltem); külső, idegen kényszerítő erőnek gondolja azt, aminek engedelmeskedni csak kényszeresen lehet, lemondva minden szép és jó dologról, ami az életet, s a (rosszul értelmezett) szabadságot jelenti. Az ember egy kicsit büszkén mártírnak is gondolja magát: mindennek ellenére megteszi, amit Isten tőle kíván. Később, ha még mindig kitart emellett, elkezd megtapasztalni Isten gondviselését, személyes szeretetét, jóságát, azt, hogy az az út, amelyen Istennel halad, békés, belső örömmel és értelemmel teli. Rájön, hogy Isten nem akar neki rosszat. Sőt, a legjobbat akarja. Hiszen „Szeretet az Isten” (Jn 4,16b), s így rám vonatkozó Akarata is csupa szeretet, jóság, az én javam isteni akarása. Ha az ember továbbmegy ezen az úton, elfogadja, megérti ezt a mondatot: „Isten jobban tudja, hogy nekem mi a jó, mint én”, s elkezd a bizalom és ráhagyatkozás ösvényén járni. Egyre inkább Isten lesz az első az úton, az ember pedig követi. Nem én találok már ki egyedül, hogy mi hogyan legyen; imám így hangzik: „ha Te is akarod”, „legyen úgy, ahogy Te akarod”. Ez a belső önátadás, ez a hozzáállás szükséges a hívó ember mindennapjaihoz. Ezt mondja a zsoltársor is: „Hagyatkozz az Úrra, s bátran cselekedj”, ami ezt jelenti: ha az Úrra hagyatkozom, akkor minden cselekedetemet az a vágy

VAN ERRE EGY SZEMÉLYES TÖRTÉNETEM, AMELYEN KERESZTÜL AZ IS VILÁGOSSÁ VÁLIK, HOGY ISTEN EGY-EGY EMBER VAGY HELYZET ÁLTAL AKAR VALAMIT ÜZENNI AZ EMBER ÉLETÉBEN.

Amikor 1994-ben beléptem a domonkos rendbe, minden közgazdasági tevékenységem megszűnt. A teológiai tanulmányaim befejeztével, a szakdolgozatírás előtt Beran Ferenc atya, a morális tanárom azt mondta „Nővér, ha maga közgazdász, akkor írja a szakdolgozatát gazdasági témából!” Én akkor ezt nem vettem túl komolyan, mert a bibliikumot szerettem, s már el is kezdtem készülni egy biblikus témájú szakdolgozatra. De elmondtam az előljárómnak Beran atya kívánságát, aki egyetértett ezzel a gondolattal. Aztán megbeszéltem a szakdolgozat ügyét a lelki vezetőmmel is, aki szintén a gazdasági témát támogatta, így, újabb előljárói megbeszélés után, belevágtam a globalizációról szóló szakdolgozatomba, amely az első nagy lépés volt a közgazdaságtanhoz való visszatérésben. Jézus tehát azt akarta, hogy életemnek megint része legyen a közgazdaságtan, de másképp, mint a rendbe lépésem előtt. Ezt embereken: tanáromon, lelki vezetőmön, előljárómon keresztül, s az engedelmesgémen keresztül - az én aktuális akaratom ellenére - véghez is vitte. Ez a tevékenység, amit most Tőle (vissza) kapok, örömmel, értelemmel teli.

motiválja, hogy az Isten Akarata szerint menjen végbe. Ehhez jön hozzá az a hit, hogy amit Isten akar, végbeviszi; tehát ha szeretném, hogy Isten Akarata beteljesedjen az életemben, s legjobb szándékkal eszerint is cselekszem, hihetem, hogy ez megtörténik. Ehhez kell a nyitottság, a mindenről lemondani tudás állapota, Isten feltétel nélküli követése.

Isten rendkívül kreatív, és rengeteg módon tud üzenni nekünk, de leginkább egy másik emberen (lelki vezetőn, szerzetesi előljárón) keresztül mutatja meg az Akaratát. Hivatásom kezdetén elsősorban a lelki vezetőmmel való kapcsolatomban alapján vált nyilvánvalóvá ez az Akarat, de Jézus üzenni tudott például egy harangzúgással is, ami abban a percben, amikor hallottam, azt a vágyat jelentette, hogy menjek el másnap zsolozsmázni a domonkos atyákhoz. Isten Akaratát sokszor csak utólag látjuk beigazolódni: megtettük, ami szerintünk Isten Akarata volt, s aztán látjuk, tapasztaljuk a békét, a boldoggá tevő istenkapcsolatot.

Isten Akaratát a legkönnyebb és a legnehezebb a szerzetesi engedelmeségben „kiolvasni.” Könnyű, mert ha az előljáróknak engedelmeskedem, a vele megbeszélteket követem, tudhatom, hogy az Isten Akaratát teszem. Nehéz, mert úgy tűnik, egy tévedni is képes ember képviseli Isten Akaratát. Ugyanakkor az előljáró is Isten Akaratát keresi, amikor a szerzetessel megbeszél valamit. A szerzetesi élet egyik nagy misztériuma, hogy ha a szerzetes engedelmes, biztos, hogy érvényesül Isten Akarata az előljáróknak való engedelmeségen keresztül. Ezért nálunk, a domonkos rendben a fogadalmak közül az engedelmeségi a legfontosabb, magába foglalja a szegénységet és a tisztaságot. Fogadalomtételleinkkor engedelmeséget ígérünk - ebben a

sorrendben - Istennek, a Boldogságos Szűz Máriának, Szent Domonkosnak, az aktuális általános főnöknőnek s az ő utódainak, az örök-fogadalomkor: halálunkig.

BIZTOS LEHETEK ISTEN AKARATÁBAN? VÁLTOZHAT EZ AZ AKARAT?

Ha egy szóval kell válaszolni arra, hogy életem hivatása-e az alternatív közgazdaságtan, azt mondom: nem. Életem hivatása Isten Akaratának megtétele. Olyan ez számomra, mint egy üres papír, amire Ő ír, én pedig követem a leírtakat. Isten végső szándéka életemmel az üdvösségem, ami itt a földi életben a Vele való kapcsolatban élést jelenti. Életem hivatása tehát: Jézus Krisztust szeretni, a Vele való szeretetkapcsolatot megélni, az engedelmisség által.

Van küldetésem is, ami konkretizálja ezt a hivatást. Az egyik a domonkosság első alappillére: a prédikálás, az apostoli küldetés. Ez jól megvalósul a közgazdasági tevékenységben. Ugyanakkor van egy másik küldetésem is, egy másik domonkos alappillér: az engesztelés. Az Isten Akarata szerinti út lehet tövisekkel, kövekkel, szenvedéssel teli; a kereszthordozás is Isten Akarata szerint való tett. Krisztus követése a Golgotán át is tart. Egyik legkedvesebb szentírási idézetem a 2Kor 12,9: „Elég neked az én kegyelmem, mert az erő a gyengeségben lesz teljessé.” A tövis, a kövek, a szenvedés felajánlása másokért szintén küldetés.

Itt Jézus az aktív apostol, aki tudja, kin hogyan lehet segíteni. Az én felajánlott szenvedésem is csatlakozik Jézus megváltó tettehez, így válhatok segítőjévé Jézuson keresztül - másoknak. Istennek van egy előzetes, alapvető elképzelése az ember életéről, hogy hogyan tegye őt boldoggá: a közvetlenül Neki szentelt életre, vagyis a szerzetesi életre való hívás által vagy családban leélt élet által, s ezek mentén akarja alakítani az ember életét. Ha az ember felismeri ezt az Akaratot, s eszerint jár, akkor lesz a legboldogabb az élete. Isten ezt az Akaratát nem változtatja meg, de ha a meghívott nem ismeri fel az útját, tovább dolgozik az ő javán, üdvösségén.

ÜTKÖZHET-E ISTEN AKARATA AZ ÉN SZEMÉLYES AKARATOMMAL?

Természetesen az emberi akarat ütközhet Isten akaratával, gondoljunk a bűn esetére, de ha eltökélt szándékom, hogy megtegyem Isten Akaratát, nem ütközhet az én akaratom az övével, hiszen minden saját szándékom, tervem, ötletem így végződik: hogyha Te is akarod. Az ember persze tökéletlen, s előfordul, hogy ragaszkodik a saját akaratához, ami ekkor ütközésbe kerülhet Istenével, de bízhatunk abban, hogy az őszintén Isten Akaratát kereső embert a kegyelem megsegíti abban, hogy egyre jobban Rá hagyatkozzon. Hogy tudjon belesimulni Isten Akaratába, ami - rá fog ébredni - számára a legfőbb jó. Az ember szabad akarata, szabadsága az Isteni Akaratban nyeri el teljességét.

ISTEN AKARATA A MINDENNAPJAIMBAN

a legfőbb szerepet játssza: szeretném úgy leélni az életemet, hogy minden másodpercben eszerint éljek. Ez nem görcsös igyekezetet, hanem szabad cselekvést jelent: abban a biztos tudatban való élést, hogy engedelmes vagyok. Az engedelmisség tesz szabaddá: megpróbálok nem ragaszkodni azokhoz az elképzelésekhez, amelyek az adott pillanatban vonzanának - persze mindig megvan az a verzió, amit én szeretnék, elképzelek, s erről sokszor nehéz lemondani - hanem az előljáróimmal való megbeszélés szerint haladok tovább.

Egyre mélyülő és egyre szebb kapcsolatom Jézussal azt teszi lehetővé, hogy egyre kevésbé lesz fontos, mi az én akaratom, s egyre jobban Rá tudok hagyatkozni. A ráhagyatkozás is egy iskola: az ember egyre magasabb osztályba lép hitének, istenkapcsolatának mélyülésével. Megéli, hogy minden, amit tesz, ami történik vele, Istentől való. Vagyis: „élek én, de már nem én, hanem-Krisztus él bennem.” (Gal 2,20) És: „Hiszen meghaltatok, és életek Krisztussal el van rejtve Istenben.” (Kol 3,3)

Nincs nálam hálásabb ember, hogy hivatásom kezdetekor elmondott imám: „Legyen meg a Te Akaratod” meghallgatásra talált, és kibontakozott az életemben.

Keresztény Horoszkóp

- HA jan. 1. és dec. 31. között születél ...

Akkor Isten kegyelmének jegyében születél. "Mert megjelent az Isten kegyelme minden ember üdvösségére." (Tit. 2,11)

CSILLAGKÉPED? : "Én (Jézus) vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag." (Jel. 22,16).

SZERELMED? : "Isten a hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk Krisztus meghalt értünk." (Róma 5,8)

ÚTJAID? : "Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyosságait megtartják." (Zsolt 25,10).

PÉNZED? : "Keressétek először Istennek országát és igazságát, és ezek is mind megadatnak néktek." (Mt 6,33)

JÖVŐD? : "Kezedben van sorsom." (Zsolt 31,16).

Mindez rád nézve is igaz, ha Jézus Krisztusra bízod életedet, akkor már nem kell aggódnod a horoszkópot, amelyet neked állítottak fel ügyes üzletemberek.

Sok ember érzi magát napjainkban elhagyatottnak.

Sokan elbizonytalanodnak, és biztos támaszt keresnek az életben.

Ezt a támaszt csak Istenben lehet megtalálni, aki Jézusban Atyánk akar lenni, és gondunkat akarja viselni.

CSALÁDI KUCKÓ

Keresztes Ilona

Két csík—egy ember: Pozitív teszt

Az anyák örökké emlékeznek a napra, amikor sejtették, amikor biztossá vált, és arra is, amikor elmondták a gyermek apjának, hogy Ő van, és hamarosan megérkezik. Azt sem fogják elfelejteni soha, milyen arccal fogadta az apa a hírt, hogy örültek neki együtt, és mivel ünnepelték.

A nők örökké emlékeznek a napra, amikor sejtették, amikor biztossá vált, és amikor elmondták a gyermek apjának, hogy Ő van. Azt sem fogják elfelejteni soha, milyen volt az a jeges rémület, az a félelem, amely ekkor elhatalmasodott rajtuk.

Egy folyosón találkoznak azok, akik kilenc hónap múltán szülni fognak. Szülészeti-nőgyógyászat. A falakon babákat és mamákat ábrázoló képek, reklámok. Gömbölyödő pocakkal olvasgatnak, kötögetnek, beszélgetnek, nevetgélnek a kismamák. Valakinek már ott totyog a nagyobb gyereke, akit az apuka hűségesen sétáltat, hogy ne unatkozzon.

Egy folyosón találkoznak azok is, akik számára félelmetes a gondolat, hogy kilenc hónap múltán gyermekük születhet. Családvédelmi szolgálat. Itt kell megjelenni két alkalommal akkor, ha valaki úgy érzi, nagyobb a feladat annál, mint amit elbír. Itt csend van. Ketyeg az óra, és az ott várakozók nem beszélgetnek egymással.

Reggel 8 órakor érkezem ide. Beszélgetni kezdek velük, és hamarosan világosan látszik, hogy egyikük sem felelőtlenégből vagy önzésből jött ide. Mindegyikük szeretné megtartani a babáját, de úgy látják, erre nincs lehetőségük. Fájdalmas történetek kerekednek ki. Válás közben derült ki, hogy jön a gyerek jövedelem nélkül egy szobakonyhában élve, amikor a napi betevő sincs meg. Jön egy tizenéves kislány is a szüleivel: nekik sincs munkájuk, a lány még tanul. Ha abbahagyja az iskolát, ő sem talál majd munkát. Mindannyian azt hajtogatják, hogy sajnálják, és kár a babáért. Azt is tudják, hogy később talán még bánják az egészet, de most mégsem látnak más kiutal. Látszólag szilárdak a döntésükben, és hogy erősítsék magukat, sorolják az akadályokat, amelyek a szülés elé tornyosulnak. Van, aki egyedül jön. Mobilizik, gyűrogeti a kezét. Van, aki a párjával érkezik, de a párja nem megy be vele a védőnőhöz. Van, akit egy családtag vagy egy barátnő kísér el. Mindannyian megértőek, és azt bizonygatják, hogy tiszteletben tartják a nő szabadságát. A nő egyedül marad. Ő dönt. A gyerek apja csak passzív szemlélő lehet. Szerintük nincs joga bebeszólni, hiszen nem ő szüli meg.

Sorra bemennek - 10, 15, 20 perc a bent töltött idő. Kint

hallani, hogy bent beszélgetnek, de nem érhető. A szipogás hangja kiszűrődik, végül csattan a pecsét. Valakinek az első, második. Aki kijön, elfordítja a fejét, már nem köszön, csak gyorsan elmegy. Könnyes a szeme szinte mindenkinek.

Talán még fontolgatnák a kérdést, de a 11 hét hamar telik, és könnyű kifutni az időből. Egy lánynak már másnap reggel hétre van időpontja. Holnap ilyenkor már nem lesz babám, mondja, délután már haza is mehetek. Kezében a sárga csekk, amit be kell fizetni, aztán szabad az út. A védőnő boldogabb napokat kíván, és még elmondja, hogy ide visszajöhet az abortusz után is, ha segítségre volna szüksége. A lány elmegy, csapódik az ajtó, de a védőnő mosolyogva mondja: nem valószínű, hogy ez a lány elmegy a műtetre, látszik, hogy szereti a babát. Még akkor sem dőlt el semmi, amikor a kórházi ágy szélén ül pizsamában.

A következő lány saját korábbi történetét mondja el. Reggel indult abortuszra, egyedül ment autóval. Hogy elvonja a figyelmét, rádiót hallgatott. Koncz Zsuzsa száma szólt: „Mama, kérlek, meséld el nekem...” A lány kikapcsolta a rádiót, és sírt. Felvették az osztályra, elfoglalta az ágyát, és amikor ő került volna sorra, közölte az orvossal, hogy inkább hazamegy. Megszülte a gyermekét, és jól vannak. Hogyan oldottad meg a problémáidat? - kérdezem. Azok attól fogva nem léteztek, hogy belül eldöntöttem: vállalom a picit - mondta. Akkor egy új projekt indult el: pénzt, lakást, munkát, orvost találni, a gyerek apját megszeliidíteni, kelengyét gyűjteni, vigyázni a babára.

Egy folyosón két nő. Szülészeti-nőgyógyászat. Felvételre várnak.

Hány hetes? Tíz. Mi a panasz? Vérzek. Feküdjön le, nyugalom, nem lesz semmi baj. A doktor úr mindjárt itt lesz. Az orvos érkezik, próbálják menteni.

Hány hetes? Tíz. Mi a panasz? A nő leteszi a csekket. Pecsétek megvannak? Meg. Evett ma? Nem. Öltözzön át, majd szólítjuk. Az orvos érkezik, kezdődik a műtét.

A nők sosem felejtik el a napot, amikor elvesztették a babát, akit vártak. A nők sosem felejtik el a napot, amikor elvesztették a babát, akit kaptak.

Forrás: Átvétel a Szív újságból

IGELITURGIKUS NAPTÁR MÁJUSRA

1. kedd (Szent József, a munkás, Szent Zsigmond, Szent Jeremiás)

[ApCsel 11,19-26](#); [Zs 86](#); [Jn 10,22-30](#)

Az Úr volt velük, ezért sokan hittek, és tértek meg az Úrhoz

2. szerda: SZENT ATANÁZ

[ApCsel 12,24 - 13,5a](#); [Zs 66](#); [Jn 12,44-50](#)

Az Úr igéje növekedett és terjedt

3. csütörtök: SZENT FÜLÖP ÉS JAKAB APOSTOLOK (ünnep)

[1Kor 15,1-8](#); [Zs 18A](#); [Jn 14,6-14](#)

A feltámadt Krisztus megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak

4. péntek (Szent Flórián, Szent Guidó)

[ApCsel 13,26-33](#); [Zs 2](#); [Jn 14,1-6](#)

Ígéretét teljesítette Isten, amikor feltámasztotta Jézust

5. szombat

[ApCsel 13,44-52](#); [Zs 97](#); [Jn 14,7-14](#)

Az Úr igéje elterjedt az egész vidéken

6. vasárnap: HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA

[ApCsel 9,26-31](#); [Zs 21,26-32](#); [1Jn 3,18-24](#); [Jn 15,1-8](#)

Saul látta az Urat az úton, és beszélt vele

7. hétfő (Boldog Gizella, Szent Notker)

[ApCsel 14,5-18](#); [Zs 113B](#); [Jn 14,21-26](#)

A hiábavaló dolgokból térjetelek meg az élő Istenhez!

8. kedd

[ApCsel 14,19-28](#); [Zs 144](#); [Jn 14,27-31a](#)

Sok viszontagságon át kell bemenünk az Isten országába

9. szerda (Boldog Gerhardinger Mária Terézia)

[ApCsel 15,1-6](#); [Zs 121](#); [Jn 15,1-8](#)

Elbeszélték: milyen nagy dolgokat tett velük az Isten

10. csütörtök (Szent Jób)

[ApCsel 15,7-21](#); [Zs 95](#); [Jn 15,9-11](#)

A pogányok közül akar magának népet választani az Isten

11. péntek (Szent Odó, Majolusz, Odiló és Hugó cluny-i apátok, B. Salkaházi Sára)

[ApCsel 15,22-31](#); [Zs 56](#); [Jn 15,12-17](#)

A szükséges dolgokon kívül semmi

más terhet nem rakunk rátok

12. szombat

(Szent Néreusz és Szent Achilleusz, Szent Pongrác)

[ApCsel 16,1-10](#); [Zs 99](#); [Jn 15,18-21](#)

Isten rendelt minket oda az evangélium hirdetésére

13. vasárnap: HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA

(Fatimai Szűz Mária, Szent Szerváciusz, Bogner Mária Margit)

[ApCsel 10,25-26,34-35,44-48](#); [Zs 97](#); [1Jn 4,7-10](#); [Jn 15,9-17](#)

A Szentlélek ajándéka a pogányokra is kiáradt

14. hétfő

[ApCsel 16,11-15](#); [Zs 149](#); [Jn 15,26 - 16,4](#)

Az Úr megnyitotta Lídia szívét, hogy figyeljen Pál szavaira

15. kedd

(Szent Pachómiusz apát, Szent Zsófia)

[ApCsel 16,22-34](#); [Zs 137](#); [Jn 16,5-11](#)

Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülj mind te, mind házaad népe!

16. szerda

(Nepomuki Szent János)

[ApCsel 17,15,22 - 18,1](#); [Zs 148](#); [Jn 16,12-15](#)

Én azt hirdetem nektek, akit ti ismeretlenül tiszteltek

17. csütörtök

(Baylon Szent Paszkál, Boldog Scheffler János)

[ApCsel 18,1-8](#); [Zs 97](#); [Jn 16,16-20](#)

Pál bizonyosságot tett arról, hogy Jézus a Krisztus

18. péntek

(Szent I. János pápa, Szent Erik)

[ApCsel 18,9-18](#); [Zs 46](#); [Jn 16,20-23a](#)

Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok

19. szombat

(Szent Celesztin pápa majd remete, Szent Alkuin, Szent Orbán)

[ApCsel 18,23-28](#); [Zs 46](#); [Jn 16,23b-28](#)

Apolló nagy segítségükre volt azoknak, akik hívókké lettek

20. vasárnap: URUNK MENNYBEMENETELE (Sziénai Szent Bernardin)

[ApCsel 1,1-11](#); [Zs 46](#); [Ef 1,17-23](#); [Mk 16,15-20](#)

Jézus úgy jön el ismét, ahogyan

szemetek láttára mennybe száll

21. hétfő (Magallán Szent Kristóf és vértanútársai)

[ApCsel 19,1-8](#); [Zs 67,2-7](#); [Jn 16,29-33](#)

Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívókké lettetek?

22. kedd (Szent Rita)

[ApCsel 20,17-27](#); [Zs 67,10-21](#); [Jn 17,1-11a](#)

Feladatom: az Isten kegyelméről szóló evangélium hirdetése

23. szerda (Boldog Apor Vilmos, Szent Dezső)

[ApCsel 20,28-38](#); [Zs 67,29-36](#); [Jn 17,11b-19](#)

Az Úrnak ajánlak titeket, aki felépíthet benneteket

24. csütörtök: SZŰZ MÁRIA, A KERESZTÉNYEK SEGÍTSÉGE (Lerini Szent Vince)

[ApCsel 22,30](#); [23,6-11](#); [Zs 15](#); [Jn 17,20-26](#)

Tanúságot kell tenned Rómában is az Úrról

25. péntek (Tiszteletreméltó Szent Béda, Szent VII. Gergely, Pazzi Szent Mária Magdolna)

[ApCsel 25,13-21](#); [Zs 102](#); [Jn 21,15-19](#)

A meghalt Jézusról Pál azt állította, hogy él!

26. szombat: NÉRI SZENT FÜLÖP

[ApCsel 28,16-20,30-31](#); [Zs 10](#); [Jn 21,20-25](#)

Pál hirdette Isten országát, és teljes bátorrággal tanított

27. vasárnap: PÜNKÖSDVASÁRNAP

(Canterburyi Szent Ágoston)

[ApCsel 2,1-11](#); [Zs 103](#); [1Kor 12,3b-7,12-13](#); [Jn 20,19-23](#)

Megteltek mind Szentlélekkel

28. hétfő

[1Pét 1,3-9](#); [Zs 110](#); [Mk 10,17-27](#)

Jézus Krisztus élő reménységre szült újjá minket

29. kedd

[1Pét 1,10-16](#); [Zs 97](#); [Mk 10,28-31](#)

A titeket meghívó Szenthez méltóan magatok is váljatok szentté

30. szerda (Szent István Jobbja, Szent Johanna)

[1Pét 1,18-25](#); [Zs 147](#); [Mk 10,32-45](#)

Hitetek egyben Istenbe vetett remény is legyen

31. csütörtök

[1Pét 2,2-5,9-12](#); [Zs 99](#); [Mk 10,46-52](#)

Jézus Krisztus által Istennek kedves lelki áldozatokat mutassatok be

ÉGI HUMOR

Büntetés

Hittanórán megkérdezi az oktató a gyerekektől:

- Ki tudja, milyen bünt követett el Ádám?
- Pistike jelentkezik:
- Tiltott gyümölcsöt evett.
- Helyes. És mi lett az eredménye?
- El kellett vennie Évát feleségül.

Vízből bor

Egy pap autózik az országúton, egyszer csak leinti egy rendőr. A pap félreáll, lehúzza az ablakot. A rendőr benéz a kocsiába, látja, hogy egy üres borosüveg van a vezetőülés mellett és alkoholszag terjeng. Azt mondja a papnak:

- Atyám, ön túl gyorsan hajtott. Mondja, fogyasztott alkoholt?

- Á, csak vizet ittam.

- Akkor mi ez az alkoholszag a kocsiában?

Mire a pap felnéz az égre és áhitattal felkiált:

- Uram! Hát megint megtetted!

Gyónás

Egy férfit nem hagy nyugodni a büntudat, ezért elmegy gyónni. Elmondja a papnak, hogy éveken át dolgozott egy fatelepen és rengeteg építőanyagot hordott haza.

- És mégis mennyit vittél el, fiam? - kérdezi a pap.

- Elég sokat ahhoz, hogy a fiamnak felépítsek belőle egy házat, aztán még a lányomnak is. Később pedig magunknak

építettünk egy nyaralót a feleségemmel.

- Hát ez tényleg súlyos bűn. Úgy gondolom, hosszabb vezeklésre lesz szükség. Mondd, tartottál már bünbánatot?

- Még nem, atyám, de ha maga hoz egy ácsot, én hozom a faanyagot!

Hívó medve

A szerzetes kimegy a hegyekbe sétálni és elmélkedései közben hirtelen kibukkan a sűrűből egy grizli medve. Elkezd rohanni, a medve utána. Látja, hogy semmi esélye már, ezért letérdel és elkezd imádkozni:

- Istenem add, hogy ez a medve irgalmas keresztény legyen!

Isten meghallgatta imáját, a medve letérdelt és elkezdett magában beszélni, miközben az égre nézett:

- Édes Jézus légy vendégünk, áldd meg amit adtál nekünk, ÁMEN!

Bringázás

Kezdetben megfigyelőnek tartottam Istent, bírámnak, aki nyomon követi minden rosszaságomat. Így dönti el, a

mennyországot vagy a poklot érdemlem-e, amikor meghalok. Mindenütt jelen van, olyanformán, mint az elnök. Őt is rögtön azonosítottam, ha megláttam a képét, pedig egyáltalán nem ismertem.

Később aztán, amikor kezdtem ráeszmélni a bennem rejlő erőre, olyanak tűnt az élet, mint a biciklizés, vagy inkább tandem kerékpározás, és Isten a hátsó ülésről segített pedálozni.

Nem tudom, mikor történt, hogy helycserét javasolt, de az életem azóta nem ugyanaz... a belső erő sokkal izgalmasabbá tette.

Amíg én kormányoztam, tudtam az utat. Elég unalmas volt, de belátható, mindig a legrövidebb volt két pont között.

Amikor azonban ő vette át a vezetést, élvezetes kanyarokon, emelkedőkön, sziklás lejtőkön haladt nyaktörő sebességgel; én meg nem tehettem mást, csak kapaszkodtam! S bármilyen örültségnek hangzott, egyfolytában biztatott:

„Pedálozz, pedálozz!”

Elfogott a szorongás.

- Hová viszel?

Csak nevetett, nem válaszolt, s észrevettem, hogy kezdek bízni benne. Hamar feledtem unalmas életem, beléptem a kalandok világába, s ha mégis azt találtam mondani:

- Félek! - ő hátrahajolt és megfogta a kezem.

Olyanokhoz vezérelt, akik a számomra szükséges adományokkal bírtak; a gyógyítás, a befogadás és az öröm képességével. Ezekkel megajándékoztak engem, hogy magammal vigyem utamon. Azaz az utunkon, Istenén és az enyémen.

És haladtunk tovább.

Add tovább az ajándékokat, fölösleges annyi poggyászt cipelni! - intett és én hallgattam rá. Azokat gazdagítottam, akikkel talákoztunk, és észrevettem, hogy miközben adtam, magam is kaptam, mégis könnyebbedett a teher.

Először nem bíztam rá életem irányítását, attól félttem, tévútra vezet, de ő tudta a kerekezés fortélyait, tudta, hogy kell bedőlni az éles kanyarokban, sima talajra ugratni a kövek között, száguldani, hogy gyorsabban túljussunk a veszélyes szakaszokon.

Lassanként megtanulom, hogy befogjam a számat és nyomjam a pedált a legidegenebb vidéken, egyre inkább élvezem a kilátást, a hús légáramlatot arcomon, együtt haladva állandó kedves társammal a belső erővel.

S amikor már biztosra veszem, hogy nincs tovább, ő csak mosolyog és így szól:

- Pedálozz!

Ismeretlen szerző

Egyházközségi kirándulás Sopron- Fertőd- Kőszegre 2012. május 26-án

Örül az egykori ferences barátok szíve-lelke a mennyekben, szemlélve egykori templomuk mai fénykorát. Tematikusan és korosztályos csoportok, közösségek élnek a hit vonzásában lelkes életüket az újból teljes pompájában ragyogó Szent József templomban és a többtermes, sokfunkciós plébánián. A nagy érdeklődést kiváltó programok egyike a kirándulás, amelyet saját, egyházközségi autóbusszunkkal teszünk, plébános urunk, Lóránt atya vezetésével.

Az útnak egyedi célja: honfoglalás Kőszegen, az új egyházközségi üdülőnkben.

A **reggel 6 órakor induló** csoport **Sopronba** látogat először. A várost a cseh király és a német-római császár is birtokolta. Várfala védő szerepet töltött be. Róla mindenkinek a 61 méter magas Tűztorony jut eszébe a belváros várkörének kapujában. Ez adott lakást a toronyőrnek, akinek nemcsak a tüzeket kellett figyelnie és jeleznie, hanem a közeledő ellenséget is. Jeleznie kellett, ha előkelő uraság közeledett a városkapuhoz, valamint akkor is, ha idegen borszállítmány közeledett. Ugyanis Sopron a vörösbor fellegvára. A torony lábánál található Hűségkapu az 1921-es népszavazásnak állít emléket, mivel ekkor döntötték el a város lakói, hogy Magyarországhoz szeretnének tartozni. Ezért is nevezik Sopront a hűség városának Nevezetes, beszélő épületek, paloták sora, vár bennünket benne a Kecse templom, a Storno ház, Szentháromság szobor, szép terei, utcái mind a saját történetével, meséjével.

A koradélután már **Fertődön** talál bennünket Az ország egyik leggazdagabb főúri családja, az Esterházyak 1720-66 között építtették ragyogó kastélyukat, a "magyar Versailles"-t. Ma múzeum és fontos kulturális helyszín, valamint a magyar Haydn-kutatás központja. Gazdag arany borítású termek, korabeli falfestmények, Kinából hozatott lakktáblák, XVIII. századi, gobelinhímzéses bútorok, porcelánok mutatják a korabeli pompát, a barokk-rokokó hercegi udvart. A kastélyt felújítás utáni virágkorában találjuk. Joseph Haydn, a nagy osztrák zeneszerző aktív korszakának mintegy a felében, 1766-tól 1790-ig itt lakott és alkotott.

Sopron után hazafelé tartva meglátogatjuk, és birtokba vesszük jelképesen az egyházközség birtokát, üdülőjét, ahol a hittanos és ifi csoportok, valamint családok tölthetik vakációs idejüket. **Vacsorával** zárjuk a napot, majd szép emlékek birtokában hazarobogunk. Várjuk a jelentkezéseket. A plébánián, hivatali időben kell befizetni a 5.000,- Ft részvételi díjat.

Mónai Zsuzsanna

Mit mond a Biblia...

Mit tehet egy asszony az Úrért ?

Befogadja az Urat, mint Mária , - Lk 10,38

Lábaihoz ülhet, mint Mária, - Lk 10,39

Szívébe fogadhatja az Úr beszédét, mint Mária tette, - Lk 2,19

Szólhat felőle ,mint Anna, - Lk.2,19

Az Úr szolgálatára nevelheti gyermekét, mint Anna tette, - Sám 1, 1-2- fejezet

Szolgálhat és segíthet másoknak, mint Fébé tette, - Róm 16, 1-2

Munkálkodhat , mint Perzis, - Róm 16, 12

Hívhatja az embereket Krisztushoz, mint a samáriai asszony, - Jn 4,39

Elbeszélheti az Úr feltámadását, mint Mária tette, - Lk 24, 9-10

Hirdetheti az Úr mennybe menetelét, mint azt magdalai Mária tette,

- Jn 20, 17

Házába fogadhatja az igehirdetőit, mint Lídia, - ApCsel 16,14

Pontosabban kifejtheti Isten útját, mint Priscilla is tette, - ApCsel 18,26

Kitartóan imádkozhat, mint Mária , a János anyja, - ApCsel 12,12

Bölcs lehet és békességet szerezhet, mint Abigail, - Sám 1. 25

Szent-Gály Kata

ÉRTHETETLEN

Mért kell a sebet hasogatni, ha egyszer beforrt?

Mért kell a másik ajtajába seperni a port?

Mért kell sziszegve felnagyítani egy apró hibát?

Mért kell ecettel megkeverni a másik borát?

Mért kell a kezét félrelökni, ha kérni akar?

Mért kell a kezét félrelökni, ha adni akar?

Május 14.	Olvasókör
Május 18.	Felnőtt hittan
Április 20.	Ifi-kör, Mindszenty zárandoklat (részletek a honlapon)
Május 26.	Egyházközségi kirándulás

Kőszegi tábor

Aquapark,
Szombathely

Vadvízi
evezés
Gyöngyös-
patak

Csúcs
hódítás
Írott
kő

Bobozás
Sopron

Várostrom,
Jurisics vár

Éjszakai őrség

4 személyes
sátrak

Strand
Bükkföld

Tábortüzek

**HOLDFÉNY
KALANDPARK**

ÉJSZAKAI
TÚRA

HÉTFORRÁS

Időpontok:

Lányok: júl. 9-14.

Fiúk: júl. 16-21.

Helyszín: Szent Család Üdülő, Kőszeg

Jelentkezés: Folyamatosan, indulásig

Részvételi díj: 16.000 Ft

Utazás: a plébánia autóbuszával

Szülői tájékoztató: június 1. 17.00

www.szentj.plebania.hu

A NAGYKANIZSAI SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik: minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek ; e-mail: szentjosefplebania@hotmail.com , honlap.: www.szentjosef.plebania.hu

Hivatali idő a plébánián: hétfőtől péntekig de. 8-10 és du. 4-6 között telefon: (93) 313-849, 06/30/5085542